

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.63.2021.AF(11)

RM-0610-64-21

UD201

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy
– Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Edukacji i Nauki.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wyrazy „akademia praktyczna” są zastrzeżone dla uczelni zawodowej, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) funkcjonuje co najmniej 10 lat;
- 2) liczba studentów kształcących się w uczelni wynosi co najmniej 250, z czego co najmniej 100 studentów kształci się na studiach stacjonarnych;
- 3) co najmniej 50% nauczycieli akademickich jest zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy;
- 4) prowadzi studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na co najmniej 5 kierunkach;
- 5) prowadzi kształcenie na co najmniej 1 kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;
- 6) żaden kierunek studiów prowadzonych przez uczelnię nie został oceniony negatywnie w wyniku przeprowadzonej przez PKA oceny jakości kształcenia.”,

b) w ust. 4 wyrazy „ust. 1–3” zastępuje się wyrazami „ust. 1, 2 i 3”,

c) dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu:

„5. W przypadku zaprzestania spełniania przez uczelnię używającą w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna” warunków, o których mowa w ust. 1a, uczelnia może nadal posługiwać się tą nazwą.

6. Zmiana nazwy uczelni niepublicznej na nazwę zawierającą wyrazy zastrzeżone, o których mowa w ust. 1–3, może nastąpić po uzyskaniu zgody

ministra wydanej, na wniosek uczelni lub założyciela, w drodze decyzji administracyjnej.

7. Zmiana nazwy niepublicznej uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” może nastąpić, jeżeli uczelnia spełnia łącznie warunki, o których mowa w ust. 1a, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6, oraz spełniała je w zakresie ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 – w okresie 2 lat akademickich,
- 2) pkt 6 – w okresie 3 lat akademickich

– poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana nazwy.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, weryfikacja spełniania przez uczelnię niepubliczną warunków, o których mowa w ust. 1–3, jest przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1, z tym że spełnianie warunków, o których mowa w:

- 1) ust. 1, 2 i 3 – ustala się według stanu na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6;
- 2) ust. 1a – ustala się według stanu na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6, a w odniesieniu do lat akademickich w okresach wskazanych w ust. 7 – na podstawie danych wprowadzonych do tego systemu w poszczególnych latach.”;

- 2) w art. 35 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” może nastąpić, jeżeli rektor poinformuje ministra o spełnianiu przez uczelnię warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a.

2b. Zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” może nastąpić, jeżeli uczelnia spełnia łącznie warunki, o których mowa w art. 16 ust. 1a, na dzień przekazania informacji, o której mowa w ust. 2a, oraz spełniała je w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 – w okresie 2 lat akademickich,
- 2) pkt 6 – w okresie 3 lat akademickich

– poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana nazwy.

2c. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, weryfikacja spełnienia przez uczelnię warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a, jest przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1, według stanu na dzień

przekazania informacji, o której mowa w ust. 2a, a w odniesieniu do lat akademickich w okresach wskazanych w ust. 2b – na podstawie danych wprowadzonych do tego systemu w poszczególnych latach.”;

- 3) w art. 37 w ust. 7 wyrazy „ust. 3 pkt 5 i 6” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 4, 5 i 6”;
- 4) w art. 48 po wyrazach „o których mowa w” dodaje się wyrazy „art. 16 ust. 6,”;
- 5) w art. 53 po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5d w brzmieniu:

„5a. Uczelnia zawodowa, o której mowa w ust. 4 pkt 2, może uzyskać pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli spełnia łącznie warunki, o których mowa w art. 16 ust. 1a, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w art. 54 ust. 1, oraz spełniała je w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 – w okresie 2 lat akademickich,
 - 2) pkt 6 – w okresie 3 lat akademickich
- poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek.

5b. Uczelnia zawodowa prowadząca studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela może je prowadzić bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a, na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o spełnianiu tych warunków w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 tej ustawy – w okresie 2 lat akademickich,
 - 2) pkt 6 tej ustawy – w okresie 3 lat akademickich
- poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

5c. W przypadkach, o których mowa w ust. 5a i 5b, weryfikacja spełniania przez uczelnię warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a, jest przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1, według stanu na dzień złożenia odpowiednio wniosku o pozwolenie albo zawiadomienia, a w odniesieniu do lat akademickich w okresach wskazanych w ust. 5a i 5b – na podstawie danych wprowadzonych do tego systemu w poszczególnych latach.

5d. Uczelnia prowadząca studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z ust. 5a albo 5b, która zaprzestała spełniania któregokolwiek z warunków określonych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6, może je prowadzić, jeżeli zawiadomiła ministra zgodnie z art. 429 pkt 3 o zaprzestaniu spełniania tych warunków oraz w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania ich spełniania zawarła porozumienie,

o którym mowa w ust. 5, i przedstawiła je ministrowi. W przypadku nieprzedstawienia porozumienia kształcenie na tych studiach może być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”;

- 6) w art. 167 w ust. 2 wyrazy „art. 16 ust. 1–3” zastępuje się wyrazami „art. 16 ust. 1, 2 i 3”;
- 7) w art. 209 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stypendium doktoranckiego nie otrzymuje doktorant pobierający wynagrodzenie w wysokości co najmniej 150% wysokości stypendium doktoranckiego przysługującego mu zgodnie z ust. 4 z tytułu zatrudnienia w związku z realizacją projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3, przez podmiot prowadzący szkołę doktorską, w której kształci się doktorant, w okresie tego zatrudnienia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695, 875 i 1086) w art. 206 po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Do dnia 31 grudnia 2022 r. pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 2, może uzyskać uczelnia zawodowa, która nie posiada uprawnień do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek studiów, jeżeli spełnia łącznie warunki, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1, na dzień złożenia wniosku o to pozwolenie oraz spełniała je w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 tej ustawy – w okresie 2 lat akademickich,
 - 2) pkt 6 tej ustawy – w okresie 3 lat akademickich
- poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, weryfikacja spełnienia przez uczelnię warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1, jest przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie, o którym mowa w art. 342 ust. 1 tej ustawy, według stanu na dzień złożenia wniosku o pozwolenie, a w odniesieniu do lat akademickich w okresach wskazanych w ust. 2a – na podstawie danych wprowadzonych do tego systemu w poszczególnych latach.

2c. Do dnia 31 grudnia 2022 r. uczelnia, która uzyskała pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z ust. 2a i która zaprzestała spełniania któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy, o której mowa w art. 1, może prowadzić kształcenie na tym kierunku, jeżeli zawiadomiła ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z art. 429 pkt 3 tej ustawy o zaprzestaniu spełniania tych warunków oraz w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania ich spełniania zawarła porozumienie, o którym mowa w ust. 2, i przedstawiła je ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. W przypadku nieprzedstawienia porozumienia kształcenie na tych studiach może być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”.

Art. 3. 1. Uczelnia zawodowa prowadząca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z art. 212 ust. 2 pkt 1 albo na podstawie pozwolenia wydanego zgodnie z art. 206 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce może je prowadzić bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 tej ustawy, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zawiadomiła ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o łącznym spełnieniu warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o ich spełnianiu w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 tej ustawy – w okresie 2 lat akademickich,
- 2) pkt 6 tej ustawy – w okresie 3 lat akademickich

– poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

2. Uczelnia zawodowa prowadząca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z art. 212 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce może kontynuować przyjęcia na te studia bez ograniczenia, o którym mowa w tym przepisie, jeżeli w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r. zawiadomi ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki o łącznym spełnieniu warunków, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o ich spełnianiu w zakresie art. 16 ust. 1a:

- 1) pkt 2–5 tej ustawy – w okresie 2 lat akademickich,

2) pkt 6 tej ustawy – w okresie 3 lat akademickich
– poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 206 ust. 2b i 2c ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stosuje się odpowiednio.

Art. 4. Postępowania w sprawie dokonania wpisu w ewidencji uczelni niepublicznych w zakresie zmiany danych, o których mowa w art. 37 ust. 3 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 5. Przepisu art. 209 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do doktorantów, którzy zostali zatrudnieni w związku z realizacją projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619), zwanej dalej „ustawą”, mają na celu umożliwienie uczelni posiadającej status uczelni zawodowej i spełniającej określone warunki:

- 1) używania w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna”;
- 2) prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia o współpracy przy prowadzeniu tych studiów zawartego z uczelnią posiadającą osiągnięcia w działalności naukowej w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów (art. 53 ust. 5 ustawy), zwanego dalej „porozumieniem”.

Zgodnie z art. 15 ustawy uczelnia zawodowa prowadzi kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego na studiach wyłącznie o profilu praktycznym, na których ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne. Uczelnia zawodowa oprócz studiów pierwszego stopnia może także prowadzić studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie i kształcenie specjalistyczne.

Wiele uczelni zawodowych od lat działa na lokalnych i regionalnych rynkach edukacyjnych, współpracując z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Uczelnie te zapewniają szeroką ofertę kształcenia praktycznego na potrzeby rynku pracy, którą odzwierciedla liczba studentów, sukcesywny rozwój własnej kadry dydaktycznej i stabilność jej zatrudnienia. Uczelnie te kształcą więc studentów, którzy uzyskują w trakcie studiów wiedzę, kompetencje i umiejętności szczególnie atrakcyjne dla rynku pracy.

Założeniem leżącym u podstaw proponowanych w projekcie rozwiązań jest wyróżnienie tych uczelni zawodowych, które spełnią określone w ustawie warunki, i umożliwienie im noszenia nazwy zawierającej wyrazy „akademia praktyczna”, a także kształcenia nauczycieli bez konieczności posiadania porozumienia zawartego z uczelnią uprawnioną. Rozwiązania te zapewnią uczelniom zawodowym większą rozpoznawalność i renomę w lokalnych społecznościach, a także będą stanowiły dodatkowy bodziec do dalszego rozwijania potencjału organizacyjnego i podnoszenia jakości prowadzonego kształcenia.

Ad 1. Możliwość wprowadzenia do nazw uczelni zawodowych wyrazów „akademia praktyczna” podkreśli charakter prowadzonego przez nie kształcenia, wskazując na profil działalności tych uczelni. Dzięki nowemu rozwiązaniu zwiększy się rozpoznawalność tej

grupy uczelni na rynku edukacyjnym, co przyczyni się do ich pozytywnego odbioru w otoczeniu społeczno-gospodarczym. Kryteria, których spełnienie warunkuje skorzystanie z możliwości zmiany nazwy uczelni, zostaną określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy. Zgodnie z tym przepisem wyrazy „akademia praktyczna” będą zastrzeżone dla uczelni zawodowej, która spełni łącznie następujące warunki:

- 1) funkcjonuje co najmniej 10 lat;
- 2) liczba studentów kształcących się w uczelni wynosi co najmniej 250, z czego co najmniej 100 studentów kształci się na studiach stacjonarnych;
- 3) co najmniej 50% nauczycieli akademickich jest zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy;
- 4) prowadzi studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na co najmniej pięciu kierunkach;
- 5) prowadzi kształcenie na co najmniej jednym kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;
- 6) żaden kierunek studiów prowadzonych przez uczelnię nie został oceniony negatywnie w wyniku przeprowadzonej przez Polską Komisję Akredytacyjną oceny jakości kształcenia.

Pierwsze trzy z wymienionych przesłanek mają na celu zarezerwowanie możliwości używania w nazwie wyrazów „akademia praktyczna” dla uczelni o ugruntowanej pozycji, które stabilnie funkcjonują w systemie szkolnictwa wyższego i nauki. Pierwsza przesłanka odnosi się do minimalnego okresu funkcjonowania uczelni na rynku edukacyjnym, za który uznano okres nie krótszy niż 10 lat. Druga przesłanka pozwoli wyróżnić uczelnie, których oferta dydaktyczna cieszy się zainteresowaniem kandydatów na studia i studentów – będzie to wymóg kształcenia co najmniej 250 studentów, przy czym co najmniej 100 studentów będzie musiało kształcić się na studiach stacjonarnych. Trzecia przesłanka statuuje kryterium dotyczące stabilności zatrudnienia kadry dydaktycznej danej uczelni, przez wymóg zatrudniania w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy co najmniej połowy nauczycieli akademickich. Należy zauważyć, że kryterium to jest związane z warunkiem określonym w art. 73 ust. 2 pkt 1 ustawy, który ogranicza wymiar zajęć prowadzonych na studiach o profilu praktycznym przez osoby, które nie są zatrudnione w danej uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Przesłanki czwarta i piąta pozwolą na zweryfikowanie, oczekiwanej przez projektodawcę od przyszłych akademii praktycznych, szerokiej oferty

dydaktycznej uczelni w zakresie kształcenia praktycznego, w szczególności na studiach przygotowujących do wykonywania zawodów medycznych, zawodu nauczyciela lub na studiach umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich. Ostatnim z ocenianych kryteriów będzie należyta dbałość uczelni o zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia na prowadzonych studiach, która będzie ustalana na podstawie oceny jakości kształcenia przeprowadzonej przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Weryfikacja spełniania przez uczelnię zawodową (publiczną i niepubliczną) wskazanych powyżej warunków będzie przeprowadzana na podstawie danych zawartych w Zintegrowanym Systemie Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, zwanym dalej „systemem POL-on”. Warto zaznaczyć, że funkcjonalności systemu POL-on umożliwiają w szczególności wygenerowanie „zaraportowanych” danych wprowadzanych w poszczególnych latach akademickich dotyczących: studentów, osób posiadających „aktywne” zatrudnienie i kierunków posiadających status „prowadzone”. Przy ustalaniu spełniania warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy będzie uwzględniany ogół danych wprowadzanych przez uczelnię do systemu POL-on w poszczególnych latach akademickich objętych badanym okresem. Należy zaznaczyć, że bazowanie w nowo tworzonych procedurach na danych zawartych w systemie POL-on ograniczy do minimum nakład pracy i czas niezbędny do weryfikacji spełniania przez uczelnię ustawowych przesłanek. Warto odnotować, że dane w systemie POL-on są wprowadzane przez rektorów na bieżąco, co zapewnia ich aktualność i rzetelność.

Zmiana nazw uczelni będzie następowała według różnych procedur w odniesieniu do uczelni publicznych i uczelni niepublicznych, co wynika z przyjętych w ustawie odmiennych sposobów organizacji i działania obu typów uczelni.

Z uwagi na fakt, że art. 35 ust. 2 ustawy stanowi, iż zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej następuje w drodze rozporządzenia, zakłada się, że dokonanie zmiany nazwy uczelni będzie mogło nastąpić po poinformowaniu ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwanego dalej „ministrem”, przez rektora o spełnieniu przez uczelnię warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy.

Zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej będzie mogła nastąpić, jeżeli uczelnia spełni łącznie wymienione wyżej warunki na dzień przekazania informacji przez rektora oraz jeżeli spełniała je odpowiednio w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana jej nazwy;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana jej nazwy.

Warto również wskazać, że obecnie minister dokonuje zmiany nazwy publicznej uczelni zawodowej, wydając rozporządzenie po otrzymaniu stanowiska uczelni w tej sprawie, przy czym ustawa nie określa warunków dokonania takiej zmiany.

W przypadku uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych zmiana ich nazw na zawierające wyrazy „akademia praktyczna” będzie następowała po przekazaniu ministrowi przez rektora informacji, o której mowa w projektowanym art. 35 ust. 2a ustawy, w drodze rozporządzenia ministra, wydawanego na wniosek ministra nadzorującego daną uczelnię (art. 434 ust. 2 i 5 ustawy).

Odnosnie zaś do niepublicznych uczelni zawodowych należy wskazać, że zmiana nazwy będzie mogła nastąpić po uzyskaniu zgody wydanej przez ministra w drodze decyzji administracyjnej. Z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę nazwy uczelni niepublicznej będzie mogła wystąpić uczelnia lub jej założyciel. Wymaga przy tym odnotowania, że zmiana nazwy takiej uczelni będzie mogła nastąpić po spełnieniu przez uczelnię tych samych przesłanek jak w przypadku uczelni publicznej.

Sposób odmiennego ukształtowania procedury zmiany nazwy uczelni niepublicznej jest determinowany tym, że podmiotem właściwym w tej sprawie nie jest minister, lecz organ uczelni lub jej założyciel – zależnie od uregulowań zawartych w statucie uczelni. Z uwagi na potrzebę wkomponowania nowych rozwiązań w architekturę ustawy, w projekcie przewidziano wprowadzenie odrębnego postępowania dotyczącego wyrażenia zgody przez ministra na zmianę nazwy uczelni niepublicznej na nazwę zawierającą wyrazy zastrzeżone na podstawie art. 16 ust. 1–3 ustawy. Wynika to z faktu, że obecnie ustawa nie zawiera rozwiązań dotyczących procedury weryfikowania przez ministra spełniania przez uczelnię niepubliczną warunków do używania w nazwie ustawowo zastrzeżonych wyrazów – przed odnotowaniem stosownego wpisu w ewidencji uczelni niepublicznych. W efekcie wprowadzenia projektowanych rozwiązań każda zmiana nazwy uczelni niepublicznej na

nazwę zawierającą zastrzeżone ustawowo wyrazy będzie wymagała uzyskania zgody ministra.

Konsekwencją wprowadzenia trybu dokonywania zmiany nazw uczelni niepublicznych jest również zmiana art. 37 ust. 7 ustawy. Celem tej zmiany jest wyeliminowanie formy decyzji administracyjnej jako podstawy odnotowania w ewidencji uczelni niepublicznych zmiany nazwy uczelni i adresu uczelni (art. 37 ust. 3 pkt 4 ustawy). Należy zaznaczyć, że obecnie zmiana nazwy lub adresu uczelni niepublicznej jest dokonywana przez założyciela lub organ uczelni wskazany w statucie. W przypadku gdy statut uczelni niepublicznej nie przewiduje takiej regulacji, zmiana jej nazwy lub adresu jest dokonywana przez rektora, któremu przysługuje domniemanie kompetencji w sprawach uczelni (art. 23 ust. 1 ustawy). Natomiast weryfikacja prawidłowości rozstrzygnięć organów uczelni lub jej założyciela w przedmiocie zmiany nazwy lub adresu uczelni jest dokonywana w drodze czynności nadzorczych ministra przedstawionych w ustawie w dziale XIII – Nadzór nad systemem szkolnictwa wyższego i nauki. O dokonanej zmianie nazwy lub adresu uczelni uczelnia niepubliczna lub założyciel zawiadamia ministra, a odnotowanie takiej zmiany w ewidencji uczelni niepublicznych następuje w drodze decyzji administracyjnej. Konieczność przeprowadzenia postępowania administracyjnego w omawianym zakresie niezasadnie wydłuża cały proces.

Z uwagi na powyższe w projektowanym stanie prawnym wpis w ewidencji uczelni niepublicznych dotyczący zmiany wymienionych danych będzie następował w drodze czynności materialno-technicznej. Powyższa zmiana uprości i przyspieszy odzwierciedlanie zgłaszanych zmian w ewidencji, a jednocześnie umożliwi zainteresowanym podmiotom (np. kandydatom na studia, studentom) dostęp do aktualnych informacji dotyczących funkcjonowania danej uczelni.

Należy również wskazać, że w postępowaniu w sprawie wyrażenia zgody na zmianę nazwy uczelni niepublicznej na nazwę zawierającą wyrazy ustawowo zastrzeżone będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyłączeniem art. 35–37, art. 79a oraz art. 96a–96n (zmiana art. 48 ustawy).

W projekcie przewiduje się również, że w przypadku zaprzestania spełniania przez uczelnię zawodową używającą w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna” warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, uczelnia ta będzie mogła nadal

posługiwać się nazwą „akademia praktyczna” (projektowany art. 16 ust. 5 ustawy). Rozwiązanie to jest analogiczne do przyjętego w ustawie w odniesieniu do nazw innych uczelni zawierających zastrzeżone wyrazy (art. 16 ust. 4 ustawy).

Należy jednocześnie wyjaśnić, że zmiana nazwy uczelni zawodowej nie będzie wiązała się ze zmianą jej statusu. Status uczelni, z uczelni zawodowej na uczelnię akademicką, będzie mógł ulec zmianie dopiero po przeprowadzeniu pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej, o której mowa w art. 324 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wprowadzającą”, i otrzymaniu w jej wyniku odpowiedniej kategorii naukowej, przyporządkowującej daną uczelnię do grupy uczelni akademickich albo zawodowych.

Ad 2. W projekcie ustawy przewiduje się dodanie przepisów umożliwiających uczelniom zawodowym, spełniającym określone w ustawie warunki, prowadzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia zawartego z uprawnioną uczelnią (art. 53 ust. 5 ustawy i art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej). W obecnym stanie prawnym liczba uczelni zawodowych mogących kształcić przyszłych nauczycieli pozostaje zależna od liczby uczelni, które posiadają odpowiednią kategorię naukową, a do dnia 31 grudnia 2022 r. – uprawnienie do nadawania stopnia doktora, i które zawarły z uczelniami zawodowymi wymagane porozumienia. Podkreślić należy, że uprawnione uczelnie mogą zawrzeć porozumienie w danej dyscyplinie naukowej tylko z jedną uczelnią.

W związku z tym projektowane rozwiązania przewidują, że w przypadku uczelni zawodowych, które spełnią określone w ustawie warunki, będzie możliwe uzyskanie przez nie pozwolenia na prowadzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela z pominięciem wymogu zawarcia porozumienia. Jednocześnie uczelnie zawodowe spełniające wymagania określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą prowadziły studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na podstawie zawartego porozumienia, będą mogły zrezygnować z jego utrzymywania. Pośrednią korzyść z tego stanu rzeczy odniosą również uczelnie zawodowe niespełniające warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, ponieważ zwiększą się ich szanse na zawarcie porozumienia z uprawnioną uczelnią.

Proponowane regulacje pozwolą uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia usamodzielnąć się w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela.

Przechodząc do szczegółowego omówienia przewidzianych w projekcie rozwiązań, należy wskazać, że w dodawanym art. 53 ust. 5a ustawy proponuje się, aby uczelnia zawodowa posiadająca kategorię naukową C albo nieposiadająca kategorii naukowej mogła uzyskać pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności zawierania porozumienia z uczelnią, o której mowa w art. 53 ust. 7 pkt 1 ustawy, tj. uczelnią posiadającą kategorię naukową co najmniej B+ w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów.

Uczelnia zawodowa będzie mogła uzyskać pozwolenie na prowadzenie studiów bez konieczności zawarcia porozumienia, jeżeli według stanu na dzień złożenia wniosku o pozwolenie na utworzenie tych studiów, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy, spełnia łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy oraz jeżeli spełniała je odpowiednio w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek.

Wymagania w tym zakresie są tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”. Należy jednakże zaznaczyć, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w projektowanym art. 53 ust. 5a ustawy nie będzie wymagało zmiany nazwy uczelni. Obie regulacje są bowiem rozwiązaniami od siebie niezależnymi, a zasadność i możliwość skorzystania z nich pozostawia się decyzji władz danej uczelni.

W projektowanym art. 53 ust. 5b ustawy proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym uczelnia zawodowa prowadząca studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela będzie mogła kontynuować prowadzenie tych studiów bez konieczności posiadania

porozumienia, jeżeli zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy. Z regulacji tej uczelnia zawodowa będzie mogła skorzystać m.in. w przypadku, gdy zaistnieje konieczność rozwiązania porozumienia, w tym gdy podmiot, z którym zawarła porozumienie, utraci zdolność niezbędną do zawarcia tego porozumienia (np. przez uzyskanie niższej kategorii naukowej).

W celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w projektowanym art. 53 ust. 5d ustawy przewiduje się nałożenie na rektora uczelni prowadzącej kształcenie na tych studiach obowiązku zawiadomienia ministra o zaprzestaniu spełniania warunków określonych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy, w terminie miesiąca od dnia zaistnienia tej okoliczności. Obowiązek ten opiera się o istniejącą obecnie regulację art. 429 ustawy.

Uczelnia, która zaprzestanie spełniania któregokolwiek z powołanych wyżej warunków i zawiadomi o tym ministra we wskazanym powyżej trybie, będzie mogła nadal prowadzić kształcenie na tych studiach pod warunkiem zawarcia porozumienia i przedstawienia go ministrowi – w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania spełniania tych warunków. W przypadku gdy uczelnia nie przedstawi ministrowi porozumienia, kształcenie na tych studiach będzie mogło być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu.

Z uwagi na przewidziany w art. 206 i art. 212 ustawy wprowadzającej okres przejściowy dla tworzenia i prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela omówione rozwiązania art. 53 ust. 5a–5d ustawy znajdą zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2023 r. W związku z tym w art. 2 i art. 3 projektu przewidziano regulacje o charakterze przejściowym i dostosowującym, zapewniające możliwość korzystania z nowych instrumentów prawnych do dnia 31 grudnia 2022 r. Sposób skonstruowania regulacji w tym zakresie wpisuje się w systematyczne wdrażanie do systemu szkolnictwa wyższego i nauki uprawnień podmiotów wynikających z kategorii naukowych, które będą przyznawane po przeprowadzeniu ewaluacji jakości działalności naukowej.

Odrębnym problemem rozwiązywanym w ramach projektu jest nadmierne obciążenie finansowe podmiotów prowadzących szkoły doktorskie kosztami wynagrodzenia i stypendium doktoranckiego równoległe wypłacanych doktorantowi. Należy wyjaśnić, że zasady realizacji projektów badawczych finansowanych ze środków europejskich (np. programy ramowe Unii Europejskiej – MSCA Innovative Training Networks (ITN) i MSCA

Cofund) lub finansowanych przez inne podmioty przyznające granty często zakładają, że początkujący naukowcy muszą być zatrudnieni przy ich realizacji na podstawie umowy o pracę na czas określony, z pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym i społecznym, chyba że krajowe przepisy jednoznacznie tego zabraniają.

Podmioty biorące udział w projekcie mogą przeprowadzić rekrutację do prowadzonej przez siebie szkoły doktorskiej w celu przyjęcia młodych naukowców, którzy będą brali udział w realizacji projektu badawczego, dopiero po uzyskaniu grantu. Doktoranci zrekrutowani do szkoły doktorskiej w powyższym trybie są równolegle zatrudniani w podmiocie, który uzyskał grant na okres realizacji projektu (trwający do 4 lat).

Należy odnotować, że polskie przepisy umożliwiają doktorantom kształcącym się w szkole doktorskiej zatrudnienie w celu realizacji projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy (por. art. 209 ust. 10 pkt 1 ustawy). Jednocześnie jednak przepisy obligują szkołę doktorską do wypłacania stypendium doktoranckiego każdemu doktorantowi nieposiadającemu stopnia doktora (por. art. 209 ust. 1 ustawy). W konsekwencji doktoranci zatrudnieni przy realizacji powołanych wyżej projektów powinni otrzymywać zarówno wynagrodzenie należne na podstawie umowy o pracę – płacone ze środków projektu badawczego, jak i stypendium doktoranckie – finansowane ze środków podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Dodać należy, że z informacji uzyskanej w roku 2020 z Krajowego Punktu Kontaktowego wynika, że miesięczne wynagrodzenie młodego naukowca zatrudnionego przy realizacji projektu badawczego w ramach MSCA ITN wynosi około 10 tys. zł brutto.

Koszty wynagrodzenia i stypendium stanowią dla podmiotów prowadzących szkołę doktorską istotne obciążenie. Sytuacja ta stawia podmioty przed dylematem, czy wobec ograniczonej ilości środków finansowych w ogóle zasadne jest aplikowanie o realizację projektów badawczych, i często prowadzi do rezygnacji ze składania wniosków. Zaniechanie zaś realizacji cennych projektów badawczych negatywnie przekłada się na rozwój i pozycję podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki oraz polskiej nauki w świecie, a także na wysokość środków pozyskiwanych w ramach zagranicznych konkursów grantowych.

W celu usunięcia zidentyfikowanych problemów dotyczących aplikowania przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie o granty na projekty badawcze i zachęcenia ich do aplikowania o najbardziej ambitne granty proponuje się zmianę polegającą na dodaniu w art. 209 ust. 1a ustawy, wyłączonego prawa do otrzymywania stypendium doktoranckiego

przez doktorantów pobierających wynagrodzenie w wysokości co najmniej 150% wysokości stypendium doktoranckiego przysługującego im zgodnie z art. 209 ust. 4 ustawy z tytułu zatrudnienia w związku z realizacją przez podmiot prowadzący szkołę doktorską projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy.

Wyłączenie prawa do stypendium będzie następowało jedynie na okres zatrudnienia doktoranta na wyżej wskazanych warunkach. Po zakończeniu realizacji projektu badawczego albo w przypadku pobierania wynagrodzenia w kwocie niższej doktorant będzie otrzymywał stypendium doktoranckie zgodnie z art. 209 ust. 4 ustawy. Wyjaśnić też należy, że wprowadzony próg wysokości pobieranego wynagrodzenia (co najmniej 150% wysokości stypendium) został określony z uwzględnieniem konieczności odprowadzania od niego należnych podatków i składek. Proponowane rozwiązanie wyeliminuje przypadki, w których dochodziłoby do podwójnego obciążenia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską kosztami ponoszonymi na doktorantów, jak również zmniejszy do pewnego stopnia dysproporcję w nakładach ponoszonych przez te podmioty na poszczególne grupy doktorantów.

W art. 2 projektu proponuje się zmianę ustawy wprowadzającej polegającą na dodaniu w art. 206 ust. 2a–2c, w których reguluje się kwestię uzyskiwania pozwolenia na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z proponowanym przepisem do dnia 31 grudnia 2022 r. pozwolenie na utworzenie studiów, bez konieczności zawarcia takiego porozumienia, będzie mogła uzyskać uczelnia zawodowa nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów, jeżeli spełnia łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy.

Sposób weryfikacji spełnienia tych warunków będzie analogiczny do rozwiązań docelowych, opisanych już przy omawianiu zmian dotyczących art. 53 ust. 5a–5d ustawy.

Należy przy tym wyjaśnić, że w przypadku uczelni zawodowych, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą ubiegały się o pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, będzie możliwe przedstawienie informacji o łącznym spełnianiu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy w trakcie prowadzonego postępowania.

Z uwagi na fakt, że regulacje wprowadzane do ustawy wprowadzającej mają charakter czasowy, w projekcie przewidziano – analogiczne do zmian w przepisach ustawy –

obowiązki rektora związane z informowaniem ministra o zaprzestaniu spełniania przez uczelnię któregokolwiek z warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy. Podobnie jak na gruncie rozwiązań docelowych również będzie możliwe kontynuowanie kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela po wypełnieniu obowiązków określonych w dodawanym art. 206 ust. 2c ustawy wprowadzającej.

Projektowany art. 3 obejmuje swoją regulacją sytuację uczelni zawodowych, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą prowadziły studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela:

- 1) na podstawie pozwolenia wydanego zgodnie z art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej, a więc pozwolenia wydanego w okresie przejściowym, uwzględniającym okoliczność nieposiadania przez uczelnie kategorii naukowych, lub
- 2) zgodnie z art. 212 ust. 2 ustawy wprowadzającej, na podstawie którego uczelnia prowadząca w dniu 1 października 2018 r. studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela i nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów, może prowadzić te studia w przypadku zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej.

Przepis art. 3 ust. 1 projektu umożliwi uczelni prowadzenie tych studiów bez konieczności legitymowania się porozumieniem, o którym mowa w art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o spełnianiu tych warunków w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

Z uwagi na fakt, że art. 212 ust. 2 ustawy wprowadzającej, umożliwiając utrzymanie uprawnień do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, jednocześnie ogranicza możliwość dokonywania przyjęć na te studia – po raz ostatni na rok akademicki 2022/2023 – w projektowanym art. 3 ust. 2 zaproponowano rozwiązanie, które pozwoli uczelniom spełniającym określone w ustawie warunki na kontynuację przyjęć na te studia na lata akademickie następujące po roku akademickim 2022/2023. Z możliwości tej będzie mogła skorzystać uczelnia, która w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r. zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o spełnianiu tych warunków w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

W przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 i 2 projektu będą miały także zastosowanie mechanizmy określone w art. 206 ust. 2b i 2c ustawy wprowadzającej. Oznacza to, że rektor uczelni zawodowej, która skorzystała z uprawnień wskazanych w art. 3 ust. 1 i 2 projektu, będzie obowiązany zawiadomić ministra o zaprzestaniu spełniania któregokolwiek z warunków określonych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy. Jeżeli rektor zawiadomi ministra w trybie art. 429 pkt 3 ustawy o zaprzestaniu spełniania tych warunków, uczelnia będzie mogła nadal prowadzić kształcenie na tych studiach pod warunkiem zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej, w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania spełniania warunków i przedstawienia go ministrowi. Również w tych przypadkach, jeżeli uczelnia nie przedstawi porozumienia, kształcenie na tych studiach będzie mogło być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu. Weryfikacja spełniania warunków przez uczelnię zawodową będzie przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie POL-on.

W art. 4 projektu przewidziano regulację przejściową określającą, że postępowania w sprawie dokonania wpisu w ewidencji uczelni niepublicznych w przedmiocie zmiany

nazwy lub adresu uczelni niepublicznej, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

W art. 5 projektu przewidziano regulację przejściową przesądzającą, że nowe regulacje dotyczące wyłączenia prawa do otrzymywania stypendium doktoranckiego (projektowany art. 209 ust. 1a ustawy) nie będą dotyczyły doktorantów zatrudnionych w celu realizacji ww. projektów badawczych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana ustawa nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projektowana ustawa nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Nie była dokonywana ocena skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie przedstawił w wyznaczonym terminie stanowiska dotyczącego oceny skutków regulacji.

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji i Nauki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Wojciech Murdzek, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Czaja, Dyrektor Departamentu Szkolnictwa Wyższego adres e-mail: marcin.czaja@mein.gov.pl; tel.: (22) 52 92 320</p>	<p>Data sporządzenia 11.06.2021 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac: UD201</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 i 619), zwanej dalej „ustawą”, mają na celu umożliwienie uczelniom posiadającym status uczelni zawodowej i spełniającym łącznie określone w ustawie warunki:

- 1) używania w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna”;
- 2) prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia o współpracy przy prowadzeniu studiów zawartego z uczelnią posiadającą osiągnięcia w działalności naukowej w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów (art. 53 ust. 5 ustawy), zwanego dalej „porozumieniem”.

Zgodnie z art. 15 ustawy uczelnia zawodowa prowadzi kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego na studiach wyłącznie o profilu praktycznym, na których ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne. Uczelnia zawodowa oprócz studiów pierwszego stopnia może także prowadzić studia drugiego stopnia, jednolite studia magisterskie oraz kształcenie specjalistyczne.

Wiele uczelni zawodowych działa od lat na lokalnych i regionalnych rynkach edukacyjnych, współpracując z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Uczelnie te zapewniają szeroką ofertę kształcenia praktycznego na potrzeby rynku pracy, którą odzwierciedla liczba studentów, sukcesywny rozwój własnej kadry dydaktycznej i stabilność jej zatrudnienia. Uczelnie te kształcą studentów, którzy uzyskują w trakcie studiów wiedzę, kompetencje i umiejętności, atrakcyjne dla rynku pracy.

Aktualnie ustawa nie daje możliwości wyodrębnienia z grupy uczelni zawodowych tych uczelni, które wyróżniają się ze względu na ich osiągnięcia, co z kolei powoduje, że warunkowo wprowadza się możliwość używania przez uczelnie zawodowe nazwy „akademia” (głównie z inicjatywy poselskiej). Takie działania skutkują brakiem spójności w używaniu nazwy „akademia”. Publiczne uczelnie zawodowe używają obecnie różnych nazw, które nie odzwierciedlają ich profilu (podobnie jest w przypadku uczelni niepublicznych). Proponowane w ustawie rozwiązania pozwolą w stosunku do przyszłych działań związanych z inicjatywami zmian nazw uczelni stosować jednolity schemat postępowania. Nazwa „akademia praktyczna” pozwoli wyróżnić te uczelnie zawodowe, które spełnią łącznie określone w ustawie warunki, jako uczelnie o ugruntowanej pozycji i wykazujące dbałość o zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia na prowadzonych studiach, a jednocześnie podkreśli charakter prowadzonego przez nie kształcenia, wskazując na profil działalności tych uczelni. Dzięki nowemu rozwiązaniu zwiększy się rozpoznawalność tej grupy uczelni na rynku edukacyjnym, co będzie stanowiło dodatkowy element motywujący do ich dalszego rozwoju.

Na podstawie przepisów art. 212 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wprowadzającą”, uczelnia prowadząca w dniu 1 października 2018 r. studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela i nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów, może kontynuować te studia, jeżeli zawarła porozumienie albo posiada większą liczbę studentów na studiach stacjonarnych niż niestacjonarnych. Zatem uczelnia zawodowa, posiadając większą liczbę studentów na studiach stacjonarnych niż niestacjonarnych, może samodzielnie prowadzić studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela – bez konieczności posiadania porozumienia. Przepisy art. 212 ustawy wprowadzającej jednocześnie ograniczają możliwość dokonywania przyjęć na te studia – po raz ostatni na rok akademicki 2022/2023.

Natomiast od wszystkich uczelni zawodowych, przy ubieganiu się o uzyskanie pozwolenia na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, jest wymagane zawarcie porozumienia. Ustawa wprowadzająca –

w art. 206 ust. 2 (w okresie do dnia 31 grudnia 2022 r.) i ustawa – w art. 53 ust. 5 (po przeprowadzeniu pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej) obligują uczelnię zawodową do zawarcia porozumienia. Tym samym liczba uczelni mogących kształcić przyszłych nauczycieli pozostaje ograniczona i zależna od liczby uczelni, które będą posiadały odpowiednią kategorię naukową (po pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej), a do dnia 31 grudnia 2022 r. – które posiadają odpowiednie uprawnienia do nadawania stopnia doktora, i które zawrą stosowne porozumienia (por. art. 206 ustawy wprowadzającej).

Publiczne uczelnie zawodowe powstawały z reguły w byłych miastach wojewódzkich, często na bazie kolegiów nauczycielskich. Część z nich od wielu lat, a niekiedy od początku istnienia, prowadzi kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na studiach o profilu praktycznym, a absolwenci prowadzonych w nich studiów stanowią kadrę pedagogiczną regionu. W pismach kierowanych do Ministerstwa Edukacji i Nauki uczelnie zawodowe wskazują na trudności dotyczące możliwości zawarcia porozumienia, co w świetle obowiązujących przepisów spowoduje konieczność zaprzestania prowadzenia przez nie kształcenia nauczycieli.

W przypadku uczelni zawodowych, które spełnią łącznie określone w ustawie warunki (tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni na „akademia praktyczna”), będzie możliwe pominięcie wymogu utrzymywania porozumienia. Pozwoli to uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia usamodzielnąć się w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela.

Projektowane rozwiązania wynikają także z zapotrzebowania na absolwentów studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w systemie oświaty i wychowania.

Z wniosków przedstawionych w raporcie pt. „Prognoza zatrudnienia nauczycieli 2021–2030”, stanowiącym długoterminową prognozę zapotrzebowania na kadry nauczycielskie w szkołach różnych typów dla polityki oświatowej, wynika m.in., że dynamika zmian prognozowanego zatrudnienia pokazuje, iż presja demograficzna będzie oddziaływała na szkolnictwo w poszczególnych województwach odmiennie. W niektórych regionach (np. woj. mazowieckie, pomorskie, wielkopolskie) w początkowym okresie po roku 2020 można spodziewać się wzrostu zapotrzebowania na pracę nauczycieli. Najsilniejsza presja demograficzna na obniżenie zatrudnienia może wystąpić w województwach: zachodnio-pomorskim, warmińsko-mazurskim i świętokrzyskim. Jednakże zapotrzebowanie na kadry nauczycielskie jest także zróżnicowane w zależności od typów szkół. W kolejnych latach, zwłaszcza w okresie 2023–2026, prognozy wskazują nadmiar nauczycieli szkół podstawowych i jednocześnie niedobór nauczycieli liceów ogólnokształcących, techników oraz szkół branżowych. W najbliższych latach można spodziewać się niedoboru nauczycieli przedmiotów zawodowych. Jednocześnie promowany jest dalszy wzrost skolaryzacji w technikach i szkołach branżowych, co może ten niedobór pogłębić. Konsekwentna polityka oświatowa powinna uwzględniać konieczność naboru nowych kadr nauczycielskich do nauczania przedmiotów zawodowych. Ponadto wymaga podkreślenia, że w prognozach uwzględnia się kwestie ruchów kadrowych nauczycieli, w tym dopływu nowych nauczycieli, odejścia z zawodu, a także powrotów do pracy, co wymaga stałej obserwacji.

Warto w tym kontekście wskazać też na badanie pt. „Barometr zawodów 2021”. Raport podsumowujący badanie w Polsce – według prognoz w ramach tego badania branża edukacyjna w szczególności odczuwa i odczuje deficyt poszukujących pracy w zawodach: nauczyciel przedmiotów zawodowych oraz nauczyciel praktycznej nauki zawodu (odpowiednio w 12 i 10 województwach prognozuje się większą liczbę ofert pracy niż kandydatów). Eksperci prognozują także, że w miastach wojewódzkich pogłębią się problemy branży edukacyjnej, gdyż do nauczycieli zawodu dołączą w roku 2021 kolejne zawody – nauczyciele przedmiotów ogólnych, psychologowie i psychoterapeuci. Z roku na rok wzrasta średnia wieku nauczycieli, obserwuje się (głównie w szkolnictwie zawodowym) lukę pokoleniową. Eksperci biorący udział w pracach nad badaniem pt. „Barometr zawodów 2021” podkreślają, że reforma edukacji, modernizacja szkolnictwa branżowego i działania mające na celu uatrakcyjnienie tej ścieżki edukacyjnej będą generowały coraz większe zapotrzebowanie na nauczycieli specjalistów, także w kolejnych latach. W przypadku szkół prowadzących kształcenie zawodowe przewidywane jest duże zapotrzebowanie na nauczycieli kształcenia zawodowego, w tym nauczycieli przedmiotów zawodowych teoretycznych oraz nauczycieli praktycznej nauki zawodu.

Jednocześnie w związku ze zmianami demograficznymi i procesem starzenia się społeczeństwa brak dostępu do kadr nauczycielskich dla kształcenia zawodowego może być szczególnie dotkliwy, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki w poszczególnych sektorach. Na ten problem zwraca uwagę Komisja Europejska, która rekomenduje Polsce podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie brakom kadrowym w tym zakresie. W tym kontekście niezbędne jest uruchamianie przez uczelnie zawodowe studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela kształcenia zawodowego, a także umożliwienie studentom wszystkich kierunków studiów uzyskania przygotowania pedagogicznego niezbędnego do podjęcia pracy w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe.

Biorąc powyższe pod uwagę, warto podkreślić, że:

– na zapotrzebowanie na absolwentów studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w systemie

oświaty i wychowania wpływa wiele wzajemnie oddziałujących na siebie czynników, m.in.: demografia – w zakresie liczby urodzeń, zmiany dotyczące starzenia się populacji, w tym nauczycieli, zmiany przepisów prawa, ogólny prestiż i atrakcyjność zawodu nauczyciela; część z tych czynników ma charakter obiektywny, natomiast część należy do czynników możliwych do kształtowania przez ustawodawcę,

– czynnikami wpływającymi na większe zapotrzebowanie na absolwentów studiów jest obecnie głównie rosnąca liczba nauczycieli odchodzących z zawodu w związku z uzyskaniem uprawnień emerytalnych i rentowych (np. w roku 2019 odejścia na emeryturę i świadczenia kompensacyjne dotyczyły 6800 etatów, natomiast w roku 2020 było to już 8046 etatów). W związku z rosnącą średnią wieku nauczycieli ten proces może w kolejnych latach przyspieszać.

Zakłada się także zwiększenie zapotrzebowania na nauczycieli przedmiotów zawodowych w perspektywie do roku 2030. Ponadto obserwuje się zjawisko poszukiwania przez szkoły na wolne miejsca pracy nauczycieli zwłaszcza przedmiotów ścisłych (matematyki, fizyki, chemii) i przedmiotów przyrodniczych. Absolwenci studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela wymienionych przedmiotów podejmują często pracę (z korzystnymi warunkami zatrudnienia) w innych dziedzinach gospodarki (w tym np. w bankowości). W związku z tym zwiększenie liczby przyszłych nauczycieli kształconych w tym zakresie należy uznać za pożądane.

Również w związku z planowanymi istotnymi zmianami w kształceniu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi wzrośnie radykalnie zapotrzebowanie na specjalistów, których obecnie brakuje, w tym pedagogów, psychologów, logopedów i innych (w tym m.in. wykonujących nowy zawód – pedagog specjalny). Będzie to wymagało wykształcenia nowych kadr nauczycielskich oraz uzyskania dodatkowych kwalifikacji przez obecnych nauczycieli.

Odrębnym problemem rozwiązywanym w ramach projektu jest nadmierne obciążenie finansowe podmiotów prowadzących szkoły doktorskie kosztami wynagrodzenia i stypendium doktoranckiego równolegle wypłacanych doktorantowi. Należy wyjaśnić, że zasady realizacji projektów badawczych finansowanych ze środków europejskich (np. programy ramowe Unii Europejskiej – MSCA Innovative Training Networks (ITN) i MSCA Cofund) lub finansowanych przez inne podmioty przyznające granty często zakładają, że początkujący naukowcy muszą być zatrudnieni przy ich realizacji na podstawie umowy o pracę na czas określony, z pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym i społecznym, chyba że krajowe przepisy jednoznacznie tego zabraniają.

Podmioty biorące udział w projekcie mogą przeprowadzić rekrutację do prowadzonej przez siebie szkoły doktorskiej w celu przyjęcia młodych naukowców, którzy będą brali udział w realizacji projektu, dopiero po uzyskaniu grantu. Doktoranci zrekrutowani do szkoły doktorskiej w powyższym trybie są równolegle zatrudniani w podmiocie, który uzyskał grant na okres realizacji projektu (trwający do 4 lat).

Należy odnotować, że polskie przepisy umożliwiają doktorantom kształcącym się w szkole doktorskiej zatrudnienie w celu realizacji projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy (por. art. 209 ust. 10 pkt 1 ustawy). Jednocześnie jednak przepisy obligują szkołę doktorską do wypłacania stypendium doktoranckiego każdemu doktorantowi nieposiadającemu stopnia doktora (por. art. 209 ust. 1 ustawy). W konsekwencji doktoranci zatrudnieni przy realizacji powołanych wyżej projektów powinni otrzymywać zarówno wynagrodzenie należne na podstawie umowy o pracę – płacone ze środków projektu badawczego, jak i stypendium doktoranckie – finansowane ze środków podmiotu prowadzącego szkołę doktorską. Dodać należy, że z informacji uzyskanej w roku 2020 z Krajowego Punktu Kontaktowego wynika, że miesięczne wynagrodzenie młodego naukowca zatrudnionego przy realizacji projektu badawczego w ramach MSCA ITN wynosi około 10 tys. zł brutto.

Koszty wynagrodzenia i stypendium stanowią dla podmiotów prowadzących szkołę doktorską istotne obciążenie. Sytuacja ta stawia podmioty przed dylematem, czy wobec ograniczonej ilości środków finansowych w ogóle zasadne jest aplikowanie o realizację projektów badawczych, i często prowadzi do rezygnacji ze składania wniosków. Zaniechanie zaś realizacji cennych projektów badawczych negatywnie przekłada się na rozwój i pozycję podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, polskiej nauki w świecie oraz wysokość środków pozyskiwanych w ramach zagranicznych konkursów grantowych.

Z uwagi na powyższe niezbędne jest wprowadzenie rozwiązań prawnych, które wyeliminują zidentyfikowany problem i zachęcą podmioty prowadzące szkoły doktorskie do aplikowania o najbardziej ambitne granty.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawie z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w zakresie możliwości używania w nazwach uczelni wyrazów „akademia praktyczna” oraz prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia.

W ramach kategorii uczelni zawodowych proponuje się wyszczególnienie „akademii praktycznych”.

Wyrazy „akademia praktyczna”, zgodnie z projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, będą zastrzeżone dla uczelni zawodowej,

która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) funkcjonuje co najmniej 10 lat;
- 2) liczba studentów kształcących się w uczelni wynosi co najmniej 250, z czego co najmniej 100 studentów kształci się na studiach stacjonarnych;
- 3) co najmniej 50% nauczycieli akademickich jest zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscem pracy;
- 4) prowadzi studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na co najmniej pięciu kierunkach studiów;
- 5) prowadzi kształcenie na co najmniej jednym kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;
- 6) żaden kierunek studiów prowadzonych przez uczelnię nie został oceniony negatywnie w wyniku przeprowadzonej przez Polską Komisję Akredytacyjną oceny jakości kształcenia.

Należy podkreślić, że zmiana nazwy uczelni na nazwę „akademia praktyczna” nie będzie obligatoryjna. Proponowane w projekcie rozwiązanie wprowadza możliwość używania przez uczelnię zawodową w nazwie wyrazów „akademia praktyczna”, pozostawiając swobodę decydowania o tym władzom danej uczelni.

Możliwość wyróżnienia uczelni zawodowych przez wprowadzenie do ich nazw wyrazów „akademia praktyczna” wzmocni ich pozycję na rynku edukacyjnym i przyczyni się do pozytywnego odbioru w otoczeniu społeczno-gospodarczym. Kryteria proponowane w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy będą służyły wyodrębnieniu spośród uczelni zawodowych tej grupy uczelni, która wyróżnia się stabilnością i pozycją na rynku edukacyjnym.

Pierwsze trzy z wymienionych przesłanek mają na celu zarezerwowanie możliwości używania w nazwie wyrazów „akademia praktyczna” dla uczelni o ugruntowanej pozycji, które stabilnie funkcjonują w systemie szkolnictwa wyższego i nauki. Pierwsza przesłanka odnosi się do minimalnego okresu funkcjonowania uczelni na rynku edukacyjnym, za który uznano okres nie krótszy niż 10 lat. Druga przesłanka pozwoli wyróżnić uczelnie, których oferta dydaktyczna cieszy się zainteresowaniem kandydatów na studia i studentów – będzie to wymóg kształcenia co najmniej 250 studentów, przy czym co najmniej 100 studentów będzie musiało kształcić się na studiach stacjonarnych. Trzecia przesłanka statuuje kryterium dotyczące stabilności zatrudnienia kadry dydaktycznej danej uczelni przez wymóg zatrudniania w tej uczelni jako podstawowym miejscem pracy co najmniej połowy nauczycieli akademickich. Należy zauważyć, że kryterium to jest związane z warunkiem określonym w art. 73 ust. 2 pkt 1 ustawy, który ogranicza wymiar zajęć prowadzonych na studiach o profilu praktycznym przez osoby, które nie są zatrudnione w danej uczelni jako podstawowym miejscem pracy. Przesłanki czwarta i piąta pozwolą na zweryfikowanie, oczekiwanej przez projektodawcę od przyszłych akademii praktycznych, szerokiej oferty dydaktycznej uczelni w zakresie kształcenia praktycznego, w szczególności na studiach przygotowujących do wykonywania zawodów medycznych, zawodu nauczyciela lub na studiach umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich. Ostatnim z ocenianych kryteriów będzie należyta dbałość uczelni o zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia na prowadzonych studiach, która będzie ustalana na podstawie oceny jakości kształcenia przeprowadzonej przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Weryfikacja spełnienia przez uczelnię zawodową (publiczną i niepubliczną) wskazanych powyżej warunków będzie przeprowadzana na podstawie danych zawartych w Zintegrowanym Systemie Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on, zwanym dalej „systemem POL-on”. Warto zaznaczyć, że funkcjonalności systemu POL-on umożliwiają w szczególności wygenerowanie „zaraportowanych” danych wprowadzanych w poszczególnych latach akademickich dotyczących studentów, osób posiadających „aktywne” zatrudnienie i kierunków posiadających status „prowadzone”. Przy ustalaniu spełnienia warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy będzie uwzględniany ogół danych wprowadzanych przez uczelnię do systemu POL-on w poszczególnych latach akademickich objętych badanym okresem. Należy zaznaczyć, że bazowanie w nowo tworzonych procedurach na danych zawartych w systemie POL-on ograniczy do minimum nakład pracy i czas niezbędny do weryfikacji spełnienia przez uczelnie ustawowych przesłanek. Warto odnotować, że dane w systemie POL-on są wprowadzane przez rektorów na bieżąco, co zapewnia ich aktualność i rzetelność.

Proponuje się, aby w celu dokonania zmiany nazwy publicznej uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” rektor informował ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwanego dalej „ministrem”, o spełnieniu przez uczelnię warunków określonych w art. 16 ust. 1a ustawy. Należy zaznaczyć, że w przypadku uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych rektor będzie przekazywał wskazaną powyżej informację do ministra, natomiast zgodnie z przepisami art. 434 ust. 2 i 5 ustawy zmiana nazwy uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych, będących uczelniami zawodowymi, będzie następowała w drodze rozporządzenia ministra, wydawanego na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości.

Zmiana nazwy uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” będzie mogła nastąpić, jeżeli uczelnia spełni łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy na dzień przekazania o tym informacji

przez rektora publicznej uczelni zawodowej, a w przypadku niepublicznej uczelni zawodowej – na dzień złożenia przez uczelnię lub jej założyciela wniosku o wydanie przez ministra zgody na zmianę jej nazwy, a także spełniała je w zakresie dotyczącym:

- 1) liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana jej nazwy;
- 2) oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana jej nazwy.

Zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej na nazwę z użyciem wyrazów „akademia praktyczna” będzie dokonywana, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy. Natomiast w przypadku niepublicznej uczelni zawodowej zmiana jej nazwy będzie następowała po uzyskaniu zgody ministra wydanej, na wniosek uczelni lub jej założyciela, w drodze decyzji administracyjnej.

Z uwagi na fakt, iż zaproponowano nowy tryb postępowania administracyjnego dla wyrażenia zgody przez ministra na zmianę nazwy uczelni niepublicznej dokonywanej na podstawie art. 16 ustawy, nie jest celowe utrzymywanie formy decyzji administracyjnej dla odnotowania tego faktu w ewidencji uczelni niepublicznych. Z tego względu proponuje się zmianę w art. 37 ust. 7 ustawy przez wyłączenie formy decyzji administracyjnej w zakresie wpisu polegającego na zmianie nazwy i adresu uczelni, co umożliwi odnotowanie w ewidencji uczelni niepublicznych zmiany nazwy oraz adresu uczelni w drodze czynności materialno-technicznej. Proponowana zmiana, z uwagi na charakter ewidencji uczelni niepublicznych oraz jawność zawartych w niej danych, ma na celu uproszczenie i przyspieszenie odzwierciedlenia dokonanych zmian. W postępowaniu w sprawie wyrażenia zgody na zmianę nazwy uczelni niepublicznej na nazwę zawierającą wyrazy ustawowo zastrzeżone będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), z wyłączeniem art. 35–37, art. 79a oraz art. 96a–96n (zmiana art. 48 ustawy).

Zmiana nazwy uczelni zawodowej nie będzie wiązała się ze zmianą jej statusu. Status uczelni – z uczelni zawodowej na uczelnię akademicką – może ulec zmianie dopiero po przeprowadzeniu pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej, o której mowa w art. 324 ust. 1 ustawy wprowadzającej, i otrzymaniu w jej wyniku odpowiedniej kategorii naukowej zapewniającej spełnianie warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy.

W przypadku zaprzestania spełniania przez uczelnię zawodową używającą w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna” warunków określonych w art. 16 ust. 1a ustawy proponuje się, aby uczelnia ta mogła nadal posługiwać się nazwą „akademia praktyczna”. Rozwiązanie to jest analogiczne do przyjętego w ustawie w odniesieniu do nazw innych uczelni (por. art. 16 ust. 4 ustawy).

Ponadto w projekcie proponuje się, aby w przypadku tych uczelni zawodowych, które spełnią łącznie określone w ustawie warunki, tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni na „akademia praktyczna”, było możliwe uzyskanie przez nie pozwolenia na prowadzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela z pominięciem wymogu zawarcia porozumienia o współpracy z uczelnią, która posiada kategorię naukową (po pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej), a do dnia 31 grudnia 2022 r., która posiada uprawnienie do nadawania stopnia doktora – w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów. Natomiast w przypadku uczelni zawodowych, które obecnie prowadzą te studia, będzie możliwe zrezygnowanie z utrzymywania zawartego porozumienia. Dodać należy, że uczelnie posiadające osiągnięcia w działalności naukowej mogą zawrzeć porozumienie w danej dyscyplinie tylko z jedną uczelnią. W związku z tym, w sytuacji gdy taka uczelnia przestanie być stroną porozumienia, będzie mogła zawrzeć porozumienie z inną uczelnią zawodową, niespełniającą warunków określonych w art. 16 ust. 1a ustawy. Pośrednią korzyść z tego stanu rzeczy odniosą również uczelnie zawodowe niespełniające warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, ponieważ zwiększą się ich szanse na zawarcie porozumienia.

Proponowane w projekcie rozwiązania pozwolą uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia na usamodzielnienie się w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. W związku z tym w projekcie proponuje się dodanie w art. 53 ustawy przepisów umożliwiających uczelniom zawodowym spełniającym określone w ustawie warunki prowadzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w art. 53 ust. 5 ustawy. Rozwiązania przewidziane w dodawanych w art. 53 ust. 5a–5d znajdują zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r. (po przeprowadzeniu pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej).

W projektowanym art. 53 ust. 5a ustawy proponuje się, aby uczelnia zawodowa posiadająca kategorię naukową C albo nieposiadająca kategorii naukowej mogła uzyskać pozwolenie na prowadzenie studiów bez konieczności zawarcia porozumienia, jeżeli według stanu na dzień złożenia wniosku o pozwolenie na utworzenie tych studiów spełnia łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy oraz jeżeli spełniała je odpowiednio w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek;

2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono wniosek.

Natomiast w projektowanym art. 53 ust. 5b ustawy proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym uczelnia zawodowa prowadząca studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela będzie mogła kontynuować prowadzenie tych studiów bez konieczności posiadania zawartego porozumienia, jeżeli zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy. Z regulacji tej uczelnia zawodowa będzie mogła skorzystać m.in. w przypadku, gdy zaistnieje konieczność rozwiązania porozumienia, w tym gdy podmiot, z którym zawarła porozumienie, utraci zdolność niezbędną do jego zawarcia (np. przez uzyskanie niższej kategorii naukowej).

W celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w projektowanym art. 53 ust. 5d ustawy przewiduje się nałożenie na rektora uczelni prowadzącej kształcenie na tych studiach obowiązku zawiadomienia ministra o zaprzestaniu spełniania warunków określonych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy, w terminie miesiąca od dnia zaistnienia tej okoliczności. Obowiązek ten opiera się o istniejącą obecnie regulację zawartą w art. 429 ustawy. Uczelnia, która zaprzestanie spełniania któregokolwiek z powołanych wyżej warunków i zawiadomi o tym ministra we wskazanym wyżej trybie, będzie mogła nadal prowadzić kształcenie na tych studiach pod warunkiem zawarcia porozumienia i przedstawienia go ministrowi – w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania spełniania tych warunków. W przypadku gdy uczelnia nie przedstawi ministrowi porozumienia, kształcenie na tych studiach będzie mogło być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu.

Z uwagi na przewidziany w art. 206 i art. 212 ustawy wprowadzającej okres przejściowy dla tworzenia i prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela omówione rozwiązania art. 53 ust. 5a–5d ustawy znajdują zastosowanie dopiero od dnia 1 stycznia 2023 r. W związku z tym w art. 2 i art. 3 projektu przewidziano regulacje o charakterze przejściowym i dostosowującym, zapewniające możliwość korzystania z nowych instrumentów prawnych do dnia 31 grudnia 2022 r. Sposób skonstruowania regulacji w tym zakresie wpisuje się w systematyczne wdrażanie do systemu szkolnictwa wyższego i nauki uprawnień podmiotów wynikających z kategorii naukowych, które będą przyznawane po przeprowadzeniu ewaluacji jakości działalności naukowej.

W celu usunięcia zidentyfikowanych problemów dotyczących aplikowania przez podmioty prowadzące szkoły doktorskie o granty na projekty badawcze proponuje się zmianę polegającą na wyłączeniu prawa do otrzymywania stypendium doktoranckiego przez doktorantów pobierających wynagrodzenie w wysokości co najmniej 150% wysokości stypendium doktoranckiego przysługującego im zgodnie z art. 209 ust. 4 ustawy z tytułu zatrudnienia w związku z realizacją przez podmiot prowadzący szkołę doktorską projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy.

Wyłączenie prawa do stypendium doktoranckiego będzie następowało jedynie na okres zatrudnienia doktoranta na wyżej wskazanych warunkach. Po zakończeniu realizacji projektu badawczego doktorant będzie otrzymywał stypendium doktoranckie zgodnie z art. 209 ust. 4 ustawy. Wyjaśnić też należy, że wprowadzony próg wysokości pobieranego wynagrodzenia (co najmniej 150% wysokości stypendium) został określony z uwzględnieniem konieczności odprowadzania od niego należnych podatków i składek. Proponowane rozwiązanie wyeliminuje przypadki, w których dochodziłoby do podwójnego obciążenia podmiotu prowadzącego szkołę doktorską kosztami ponoszonymi na doktorantów, jak również zmniejszy do pewnego stopnia dysproporcję w nakładach ponoszonych przez te podmioty na poszczególne grupy doktorantów.

W art. 2 projektu proponuje się zmianę ustawy wprowadzającej polegającą na dodaniu w art. 206 ust. 2a–2c, w których reguluje się kwestię uzyskiwania pozwolenia na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 tej ustawy. Zgodnie z proponowanym przepisem do dnia 31 grudnia 2022 r. pozwolenie na utworzenie tych studiów, bez konieczności zawarcia takiego porozumienia, będzie mogła uzyskać uczelnia zawodowa nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów, jeżeli spełnia łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy.

Sposób weryfikacji spełnienia tych warunków będzie analogiczny do rozwiązań docelowych, opisanych już przy okazji omawiania zmian dotyczących art. 53 ust. 5a–5d ustawy.

Należy przy tym wyjaśnić, że w przypadku uczelni zawodowych, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą ubiegały się o pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, będzie możliwe przedstawienie informacji o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy w trakcie prowadzonego postępowania.

W związku z tym, że regulacje wprowadzane do ustawy wprowadzającej mają charakter czasowy, w projekcie przewidziano, analogiczne do zmian w przepisach ustawy, obowiązki rektora związane z informowaniem ministra o zaprzestaniu spełniania przez uczelnię któregokolwiek z warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy. Podobnie jak na gruncie rozwiązań docelowych również będzie możliwe kontynuowanie kształcenia na studiach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela po wypełnieniu obowiązków określonych w dodawanym art. 206 ust. 2c ustawy

wprowadzającej.

Natomiast projektowany art. 3 odnosi się do sytuacji uczelni zawodowych, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą prowadziły studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na podstawie pozwolenia wydanego zgodnie z art. 206 ust. 2 lub art. 212 ust. 2 ustawy wprowadzającej.

Przepis art. 3 ust. 1 projektu umożliwi wskazanym uczelniom prowadzenie tych studiów bez konieczności posiadania porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej, jeżeli w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zawiadomią ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o spełnianiu tych warunków w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

Z uwagi na fakt, że art. 212 ust. 2 ustawy wprowadzającej, umożliwiając utrzymanie uprawnień do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, jednocześnie ogranicza możliwość dokonywania przyjęć na te studia – po raz ostatni na rok akademicki 2022/2023 – w projektowanym art. 3 ust. 2 zaproponowano rozwiązanie, które pozwoli uczelniom spełniającym określone w ustawie warunki na kontynuację przyjęć na te studia na lata akademickie następujące po roku akademickim 2022/2023. Z możliwości tej będzie mogła skorzystać uczelnia, która w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r. zawiadomi ministra o łącznym spełnieniu warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy na dzień złożenia tego zawiadomienia oraz o spełnianiu tych warunków w zakresie:

- 1) wymogów dotyczących liczby studentów, nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni oraz prowadzonych kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2–5 ustawy) – w okresie dwóch lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie;
- 2) wymogu dotyczącego oceny jakości kształcenia prowadzonych przez uczelnię kierunków studiów (projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 ustawy) – w okresie trzech lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym złożono zawiadomienie.

W przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 i 2 projektu będą miały zastosowanie mechanizmy określone w art. 206 ust. 2b i 2c ustawy wprowadzającej. Oznacza to, że rektor uczelni zawodowej, która skorzystała z uprawnień wskazanych w art. 3 ust. 1 i 2 projektu, będzie obowiązany zawiadomić ministra o zaprzestaniu spełniania któregokolwiek z warunków określonych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy. Jeżeli rektor zawiadomi ministra w trybie art. 429 pkt 3 ustawy o zaprzestaniu spełniania tych warunków, uczelnia będzie mogła nadal prowadzić kształcenie na tych studiach pod warunkiem zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 206 ust. 2 ustawy wprowadzającej, i przedstawienia go ministrowi w terminie 3 miesięcy od dnia zaprzestania spełniania tych warunków. Natomiast w przypadku gdy uczelnia nie przedstawi porozumienia, kształcenie na tych studiach będzie mogło być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu. Weryfikacja spełniania warunków przez uczelnię zawodową będzie przeprowadzana na podstawie danych zawartych w systemie POL-on.

W art. 4 projektu przewidziano regulację przejściową określającą, że postępowania w sprawie dokonania wpisu w ewidencji uczelni niepublicznych w przedmiocie zmiany jej nazwy lub adresu, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

W art. 5 projektu przewidziano regulację przejściową przesadzającą, że nowe regulacje dotyczące wyłączenia prawa do otrzymywania stypendium doktoranckiego (projektowany art. 209 ust. 1a ustawy) nie będą dotyczyły doktorantów zatrudnionych w celu realizacji ww. projektów przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przedmiot regulacji stanowi domenę prawa krajowego. Z uwagi na zakres rozwiązań objętych ustawą odstępiono od analizy porównawczej z regulacjami obowiązującymi w innych państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
uczelnie zawodowe	241, z tego: publiczne uczelnie zawodowe – 34, niepubliczne uczelnie zawodowe – 207 (wg stanu na dzień		Możliwość zmiany nazwy na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” – zmiana nazwy nie będzie obligatoryjna, pozostawia się swobodę decydowania o tym uczelni. Używanie przez uczelnie zawodowe w nazwie wyrazów „akademia praktyczna” wzmocni ich pozycję i przyczyni

	28.05.2021 r.)		się do pozytywnego odbioru tych uczelni w otoczeniu społeczno-gospodarczym. Możliwość prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności posiadania porozumienia przez uczelnie spełniające łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy.
uczelnie zawodowe spełniające łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy	około 78, z tego: publiczne uczelnie zawodowe – 32, niepubliczne uczelnie zawodowe – 46 (wg stanu na dzień 28.05.2021 r.)	dane własne MEiN – system POL-on	Możliwość zrezygnowania z utrzymywania porozumienia przez uczelnie spełniające łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy. Możliwość kontynuacji przyjęć na studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela po upływie terminu określonego w art. 212 ust. 2 ustawy wprowadzającej, dla przeprowadzenia ostatniej rekrutacji na te studia przez uczelnie spełniające łącznie warunki określone w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy.
uczelnie zawodowe prowadzące studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela	99		Zmniejszenie obciążeń finansowych w celu zachęcenia podmiotów prowadzących szkoły doktorskie do realizacji grantów w ramach projektów międzynarodowych. Zwiększenie liczby realizowanych projektów badawczych może wpłynąć na zwiększenie liczby doktorantów przyjmowanych do szkół doktorskich.
szkoły doktorskie	141, z tego 119 – prowadzone samodzielnie i 22 – prowadzone wspólnie		Wyłączenie możliwości otrzymania stypendium w okresie zatrudnienia doktoranta w celu realizacji projektu badawczego, o którym mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy.
doktoranci w szkołach doktorskich	Wielkość trudna do oszacowania – potencjalnie każdy z doktorantów, których jest 8211 (wg stanu na dzień 31.05.2021 r. w szkołach doktorskich kształci się 144 doktorantów zatrudnionych jednocześnie do realizacji projektów badawczych, o których mowa w art. 119 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy)		
Minister Edukacji i Nauki	–		–

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach opiniowania projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

- 1) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 2) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 3) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 4) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 5) Rada Doskonałości Naukowej;
- 6) Komitet Polityki Naukowej;
- 7) Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) Krajowa Reprezentacja Doktorantów;
- 9) NSZZ „Solidarność”;
- 10) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;

11) Forum Związków Zawodowych.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy otrzymały następujące podmioty:

- 1) Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich;
- 2) Polska Komisja Akredytacyjna;
- 3) Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 4) Ośrodek Przetwarzania Informacji – Państwowy Instytut Badawczy.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji i Nauki zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy trwały od dnia 6 maja 2021 r. do dnia 21 maja 2021 r. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania stanowiącym załącznik do oceny skutków regulacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zmiana nazwy publicznej uczelni zawodowej będzie dokonywana, tak jak dotychczas, z inicjatywy uczelni, w związku z tym wydatki związane z ewentualną zmianą nazwy (np. koszty wymiany pieczęci, tablic, szyldów, sztandaru, logo) zostaną sfinansowane ze środków pozostających w dyspozycji danej uczelni. Podobnie w przypadku zmiany nazwy niepublicznej uczelni zawodowej ewentualne koszty zostaną sfinansowane z jej własnych środków.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	–						
Niemierzalne	–	–						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:
Brak.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie przepisów ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: szkolnictwo wyższe i nauka

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie ustawy umożliwi zmianę nazw uczelni zawodowych i używanie w nich wyrazów „akademia praktyczna”. Zmiana nazwy nie będzie obligatoryjna. Proponowane w ustawie rozwiązanie określa możliwość używania przez uczelnię zawodową w nazwie wyrazów „akademia praktyczna”, pozostawiając swobodę decydowania o tym uczelni. Zmiana nazwy będzie mogła nastąpić w przypadku uczelni zawodowych, które spełnią łącznie warunki przewidziane w ustawie.

Nazwa uczelni zawierająca wyrazy „akademia praktyczna” będzie identyfikowała te uczelnie, podkreśli charakter prowadzonego przez nie kształcenia, wskazując profil ich działalności, wzmocni ich pozycję na rynku edukacyjnym i przyczyni się do pozytywnego odbioru tych uczelni w otoczeniu społeczno-gospodarczym.

Proponowane w ustawie rozwiązania pozwolą stosować jednolity schemat postępowania do przyszłych działań związanych z inicjatywami zmian nazw. W zakresie używania nazw z przepisów ustawy będzie wynikało wyraźne ograniczenie możliwości używania nazwy „akademia” dla uczelni akademickiej, a „akademia praktyczna” dla uczelni zawodowej; przymiotnik „praktyczna” jednoznacznie wskazuje na kształcenie na studiach o profilu praktycznym.

Wejście w życie ustawy pozwoli też uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia na usamodzielnienie w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela.

	<p>Uczelnie zawodowe, które spełnią warunki przewidziane w ustawie, będą mogły uzyskać pozwolenie na prowadzenie tych studiów z pominięciem wymogu zawarcia porozumienia.</p> <p>W przypadku spełniającej te warunki uczelni zawodowej, która obecnie prowadzi studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela, możliwa będzie kontynuacja przyjęć na te studia na lata akademickie następujące po roku akademickim 2022/2023, a także rezygnacja z utrzymywania zawartego porozumienia. Uprawniona uczelnia, która przestanie być stroną takiego porozumienia, będzie mogła zawrzeć porozumienie z inną uczelnią zawodową, która nie spełnia warunków określonych w ustawie. Pośrednią korzyść z tego stanu rzeczy odniosą również uczelnie zawodowe niespełniające warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy, ponieważ zwiększą się ich szanse na zawarcie porozumienia.</p> <p>Zakłada się, że dzięki tym rozwiązaniom zwiększy się liczba prowadzonych przez uczelnie zawodowe studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, co pozwoli w szerszym zakresie na kształcenie nowych kadr i podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez nauczycieli, stosownie do zapotrzebowania systemu oświaty i wychowania.</p> <p>Zmniejszenie obciążeń finansowych powinno zachęcić podmioty prowadzące szkoły doktorskie do ubiegania się o granty i ich realizacji w ramach projektów międzynarodowych. Zwiększenie liczby realizowanych projektów badawczych może wpłynąć na zwiększenie liczby doktorantów przyjmowanych do szkół doktorskich.</p>
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów ustawy nastąpi po jej wejściu w życie.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ze względu na specyfikę i charakter wprowadzanych regulacji nie przewiduje się przeprowadzania ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Raport z konsultacji publicznych i opiniowania.	

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (UD201)

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy trwały od dnia 6 maja 2021 r. do dnia 21 maja 2021 r. W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt został skierowany do podmiotów wskazanych w pkt 5 oceny skutków regulacji, a także został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych we wskazanym terminie uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty: Komitet Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, Konferencja Rektorów Uczelni Pedagogicznych, Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego, Polska Komisja Akredytacyjna, Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich, Polskie Towarzystwo Historyczne, Collegium Verum, Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy, Komitet Nauk Historycznych Polskiej Akademii Nauk, Tarnowska Szkoła Wyższa i osoba fizyczna występująca we własnym imieniu.

Informację o braku uwag przekazała Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”.

Omówienie uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Edukacji i Nauki znajduje się w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego raportu.

W ramach opiniowania uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty: Komitet Polityki Naukowej, Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych i Krajowa Reprezentacja Doktorantów.

Omówienie uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Edukacji i Nauki znajduje się w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszego raportu.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji i Nauki. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów tej ustawy.

ZESTAWIENIE UWAG
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE ORAZ USTAWY – PRZEPISY
WPROWADZAJĄCE USTAWĘ – PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE

ZGŁOSZONYCH W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH

Lp.	Jednostka redakcyjna	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Edukacji i Nauki
1	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	<p>1. Wartości progowe w poszczególnych kryteriach zostały ustalone zbyt nisko, co nie pozwala na ustalenie właściwej linii demarkacyjnej, która oddzieli uczelnie ustabilizowane, o dużej renomie i dużym wpływie na otoczenie-społeczno-gospodarcze od uczelni małych, słabo rozpoznawalnych, niestabilizowanych i kształcących na kierunkach o małym znaczeniu dla rynku pracy. W związku z tym WSG proponuje podniesienie tych wartości. Proponując uzupełnienie wymienionych w ww. projekcie kryteriów i podniesienie ich poziomu, liczymy na to, że wyodrębnienie kategorii uczelni zwanych Akademią Praktyczną przyczyni się do podniesienia rangi i prestiżu uczelni zawodowych i jakości kształcenia na prowadzonych przez nie kierunkach studiów. W opinii władz WSG inicjowane zmiany w ustawie zasługują na uznanie i wsparcie.</p> <p>2. Katalog określony w projektowanym art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: PSWN) proponuje się uzupełnić o warunek, zgodnie z którym uczelnia bierze udział w programie Erasmus+, przy czym rocznie po stronie kadry bierze udział w tym programie nie mniej niż 15 osób, w tym co najmniej 50% stanowią osoby wyjeżdżające, a po stronie studentów łącznie co najmniej 25 osób, w tym nie mniej niż 30% tej liczby stanowią osoby wyjeżdżające. Ponadto uczelnia realizuje przynajmniej jeden program studiów w języku angielskim i wystąpiła z przynajmniej jednym wnioskiem o akredytację międzynarodową.</p> <p>Proponuje się również by weryfikacja spełniania warunków w zakresie wszystkich kryteriów określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, na dzień złożenia wniosku dotyczyła okresu 3 lat poprzedzających ten dzień.</p>	<p>Ad 1. Uwaga nieuwzględniona Proponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (projekt) kryteria warunkujące możliwość zmiany nazwy uczelni zawodowej na nazwę „akademia praktyczna” oraz prowadzenia studiów na kierunkach nauczycielskich bez konieczności zawarcia porozumienia o współpracy przy prowadzeniu tych studiów z uczelnią akademicką, zostały poddane analizie na etapie opracowywania projektu. W jej wyniku, na podstawie symulacji danych zawartych w Systemie Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on (system POL-on), w projekcie zostały zaproponowane optymalne, w ocenie projektodawcy, rozwiązania.</p> <p>Przewidywana orientacyjnie liczba uczelni zawodowych, które spełnią projektowane warunki, została wskazana w ocenie skutków regulacji, przy czym należy zaznaczyć, że zmiana nazwy nie będzie obligatoryjna.</p> <p>Por. też stanowisko do uwag szczegółowych dot. projektowanego art. 16 ust. 1a PSWN.</p> <p>Ad 2. Uwaga nieuwzględniona Brak byłoby możliwości weryfikacji proponowanych w uwadze warunków. Informacje te nie są bowiem zamieszczane przez uczelnie w systemie POL-on.</p> <p>Trzeba odnotować, że zgodnie z założeniem przy ustalaniu spełniania warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 PSWN będzie uwzględniany ogół danych wprowadzanych przez uczelnię do systemu POL-on w poszczególnych latach akademickich objętych badanym okresem. Należy przy tym zaznaczyć, że bazowanie w nowo tworzonych procedurach na danych zamieszczonych w systemie POL-on ograniczy do minimum nakład pracy i czas niezbędny do weryfikacji spełniania przez uczelnie ustawowych przesłanek.</p>

2	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	<p>Po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie PSWN z dnia 6 maja 2021 r., proponującej wprowadzenie nazwy „akademia praktyczna” KRUP wyraża swoje krytyczne stanowisko wobec proponowanych zmian.</p> <p>W naszej opinii przedstawiona regulacja będzie niekorzystnie wpływała na cały system szkolnictwa wyższego w Polsce – wbrew przedstawionej analizie oddziałuje ona nie tylko na uczelnie zawodowe, ale i na inne typy uczelni.</p> <p>Wprowadzenie terminu „akademia praktyczna” będzie źródłem problemów terminologicznych. Nazwy uczelni powinny jasno i zrozumiale komunikować potencjalnym studentom działalności tej jednostki: słowo „akademia praktyczna” może być łatwo mylone z pojęciem „uczelni akademickiej”. Ponadto stosowanie nazwy „akademia” będzie zabiegiem czysto administracyjnym bez odniesienia do jakości, obecnego w aktualnie obowiązującym rozwiązaniu prawnym.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W uzasadnieniu projektu szczegółowo wyjaśniono, że proponowana w projekcie nazwa „akademia praktyczna” będzie zastrzeżona dla uczelni zawodowych i będzie służyła podkreśleniu charakteru prowadzonego przez nie kształcenia praktycznego. Zdaniem projektodawcy regulacja ta przyczyni się do pozytywnego odbioru tych uczelni w lokalnym i regionalnym otoczeniu społeczno-gospodarczym. Rozwiązania te umożliwią wyróżnienie określonej grupy uczelni za pomocą jednolitych kryteriów.</p> <p>Ponadto warto wskazać, że projekt uwzględnia konieczność wprowadzenia do systemu szkolnictwa wyższego i nauki rozwiązań dotyczących nazewnictwa uczelni zawodowych. Obecnie tzw. „nazwy zastrzeżone” przewidziane w art. 16 PSWN mają zastosowanie do uczelni akademickich. Nie jest zatem możliwe wyodrębnienie z grupy uczelni zawodowych tych uczelni, które wyróżniają się szczególnymi osiągnięciami. Powoduje to, że zdarzają się przypadki, w których warunkowo wprowadza się możliwość używania przez uczelnie zawodowe nazwy „akademia” (głównie z inicjatywy poselskiej). Skutkuje to w dalszej konsekwencji brakiem spójności w używaniu przez polskie uczelnie nazwy „akademia”.</p> <p>Publiczne uczelnie zawodowe używają obecnie różnych nazw, które nie podkreślają ich profilu (podobnie jest w przypadku uczelni niepublicznych). Proponowane rozwiązania pozwolą na stosowanie jednolitego modelu postępowania dotyczących inicjatyw związanych ze zmianami nazw uczelni. Projektowane przepisy ustawy wyraźnie rozróżnią przypadki, w których będzie możliwe używanie nazwy zawierającej wyrazy „akademia praktyczna” przez uczelnię zawodową oraz nazwy „akademia” przez uczelnię akademicką.</p> <p>Jednocześnie w projekcie uwzględniono ścisły tryb weryfikacji spełniania warunków przez uczelnię oraz procedurę zmiany jej nazwy, wykluczając jakąkolwiek dowolność działania w tym zakresie.</p>
3	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Polska Komisja Akredytacyjna (PKA)	<p>Tytuł „Akademia praktyczna” powinien być nadawany uczelniom o najwyższej jakości kształcenia na kierunkach studiów o profilu praktycznym, wyróżniającym się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kadrą o wybitnych osiągnięciach w pracy badawczo-rozwojowej lub zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego; 2) odpowiednimi warunkami kształcenia; 3) systemową i skuteczną współpracą z otoczeniem społeczno-gospodarczym; 4) potwierdzonymi osiągnięciami absolwentów. <p>Wszystkie te kryteria powinny podlegać merytorycznej ocenie eksperckiej. Podejście ilościowe, które zakłada projekt ustawy, nie gwarantuje wyłonienia najlepszych i zasługujących na tytuł Akademii uczelni kształcących praktycznie, wprost przeciwnie, projekt ustawy w aktualnym brzmieniu deprecjonuje tytuł</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Por. stanowisko do uwagi nr 2.</p> <p>Dodać należy, że zaproponowane kryteria są zbyt ogólnie sformułowane, przy czym wydają się one mieścić w kryteriach dokonywanej przez PKA oceny jakości kształcenia. Jednocześnie należy zauważyć, że jednym z projektowanych warunków umożliwiających używanie nazwy „akademia praktyczna” jest brak negatywnej oceny programowej w okresie ostatnich 3 lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym ma nastąpić zmiana nazwy uczelni.</p>

			Akademii, który od dziesięcioleci wyróżniał w Polsce światowej klasy uczelnie specjalistyczne – medyczne, muzyczne, plastyczne.	
4	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Związek Nauczycielstwa Polskiego Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki	<p>Rada krytycznie odnosi się do propozycji wprowadzenia nowej kategorii Uczelni pod nazwą akademie praktyczne. Obowiązujące przepisy zawarte w art. 15 i 16 PSWN jednoznacznie określają czy uczelnia jest uczelnią akademicką (art. 14.1), czy zawodową (art. 15.1). Z rodzajem uczelni związany jest też profil ogólnoakademicki lub praktyczny (uczelnia akademicka) lub tylko praktyczny (uczelnia zawodowa). Ponadto w art. 16 PSWN zostały zastrzeżone nazwy akademie i uniwersytet dla uczelni akademickich posiadających odpowiednie kategorie naukowe.</p> <p>Wprowadzając nową kategorię uczelni – „akademia praktyczna”, ustawodawca komplikuje coraz bardziej strukturę szkolnictwa wyższego i wprowadza nie zrozumiałe dla kandydatów na studia i ich rodziców nazwy kategorii Uczelni. Rada z niepokojem obserwuje działania lokalnych posłów zmierzające do zmiany nazw uczelni zawodowych na akademie. PSWN umożliwi uczelniom zawodowym osiągnięcie statusu akademickości poprzez rozwój naukowy i osiągnięcie odpowiednich kategorii naukowych. Wprowadzenie zmian zaproponowanych w projekcie nie będzie motywujące do rozwoju naukowego tych Uczelni i jednocześnie wzrostu jakości kształcenia. Rada uważa, że status Uczelni i jej wizerunek w środowisku społeczno-gospodarczym związany jest z jej rozwojem oraz tradycją i budowany jest przez lata, a nie tylko przez zmianę nazwy.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 2.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że nazwa zawierająca wyrazy „akademia praktyczna” będzie zastrzeżona dla uczelni zawodowej, która spełni łącznie określone w PSWN warunki. Zmiana nazwy nie będzie obligatoryjna, gdyż proponowane rozwiązania wprowadzają jedynie możliwość używania przez uczelnię zawodową w nazwie ww. wyrazów, pozostawiając swobodę decydowania o tym uczelni.</p> <p>Projekt przewiduje spójne rozwiązania w zakresie nazewnictwa uczelni zawodowych. W ocenie projektodawcy nie ma konieczności wyszczególniania dalszych podkategorii w nazewnictwie tych uczelni, ponieważ stanowią one bardzo szeroką grupę uczelni o zbliżonym zakresie działalności.</p> <p>Uczelnie te nie są obowiązane do prowadzenia działalności naukowej, mimo to podejmują aktywność w tym obszarze.</p>
5	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Collegium Verum	<p>Projektowana zmiana mająca na celu umożliwienie uczelniom posiadającym status uczelni zawodowej i spełniającym łącznie określone w ustawie warunki używania w swojej nazwie wyrazów „akademia praktyczna” jest w naszej opinii nie do zaakceptowania.</p> <p>Zmiana ta pogłębia jedynie istniejącą i wprowadzoną poprzednimi przepisami nierówność uczelni wobec prawa, co stanowi naruszenie art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wprowadzenie kolejnego podziału wśród uczelni na podstawie arbitralnie narzuconych przez Projektodawcę kryteriów nie nastąpiło na wniosek uczelni niepublicznych. Taka kategoryzacja, zwłaszcza przy uwzględnieniu konieczności spełnienia wszystkich z sześciu projektowanych kryteriów nie jest wyznacznikiem „dbałości o zapewnienie wysokiej jakości kształcenia na prowadzonych studiach” oraz w żaden sposób nie świadczy o ich „ugruntowanej pozycji”. Wprowadzenie tak sztucznego i nieuzasadnionego podziału w prawnym systemie szkolnictwa wyższego może również być niebezpieczne w przyszłości, gdyż stanowić może furtkę do dalszej dyskryminacji legislacyjnej uczelni, które tych kryteriów nie spełniają.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 1 (ad 1), 2 i 4.</p>
6	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Konferencja Rektorów Uczelni Pedagogicznych	<p>Utworzenie nowej kategorii wyższych szkół zawodowych o nazwie „akademia praktyczna” po to, by przekazać im uprawnienia do kształcenia nauczycieli, spowoduje powrót do stanu wyjściowego, tzn. przywróci praktykę przygotowania do zawodu nauczycielskiego ocenianą jako najgorsza spośród wszystkich dotychczasowych rozwiązań. Należy spodziewać się, że wdrożenie</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 2.</p> <p>Potrzeba wprowadzenia zmian przewidzianych w projekcie wynika z konieczności adekwatnego reagowania na nowe wyzwania stojące</p>

nowelizowanych przepisów skutkować będzie przede wszystkim upowszechnieniem kształcenia nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej, a do realizacji tego zadania wiele uczelni, w tym także wyższych szkół zawodowych, nie dysponuje wystarczającą liczbą wysokokwalifikowanych pracowników akademickich, którzy legitymują się stopniami naukowymi lub tytułem naukowym.

Nie do przyjęcia jest także dualizm warunków nakładanych na ośrodki kształcenia nauczycieli, do jakiego doprowadziłaby projektowana nowelizacja. Inne wymogi (trudniejsze do spełnienia) nakładane byłyby na uniwersytety i uczelnie akademickie inne zaś (łatwiejsze) na „akademie praktyczne”. Taki stan rzeczy jest niedopuszczalny czego, jak można przypuszczać, nie przewidzieli autorzy nowelizacji. Nie przewidzieli zapewne także potencjalnych skutków nie uzyskania w ewaluacji kategorii B przez prowadzący kierunki nauczycielskie wydział uniwersytetu, co w efekcie prowadziłoby do konieczności zamknięcia tych kierunków.

przed polskim systemem szkolnictwa wyższego i nauki oraz systemem oświaty.

Należy wskazać, że obowiązujące przepisy PSWN wiążą pośrednio możliwość prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela z prowadzeniem działalności naukowej. Na uczelniach zawodowych (które nie muszą takiej działalności prowadzić), chcąc prowadzić te studia, nałożono obowiązek zawarcia i posiadania porozumienia z uczelnią akademicką posiadającą uprawnienia do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie.

W kierowanych do Ministerstwa Edukacji i Nauki (MEiN) pismach publiczne i niepubliczne uczelnie zawodowe wskazują na trudności w zawieraniu porozumień z uczelniami akademickimi co, w świetle obowiązujących przepisów, implikuje konieczność zaprzestania prowadzenia przez nie kształcenia nauczycieli na wielu kierunkach studiów. Z informacji zebranych przez MEiN wynika, że jedynie ok. 15 uczelni zawodowych kształcących na kierunkach nauczycielskich posiada zawarte porozumienia.

W tym kontekście należy wskazać, że część uczelni zawodowych od wielu lat (niekiedy od początku ich istnienia) prowadzi kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na profilu praktycznym, a absolwenci studiów prowadzonych w tych uczelniach tworzą kadrę pedagogiczną regionów, w których uczelnie te działają. Dodać należy, że publiczne uczelnie zawodowe powstawały z reguły w byłych miastach wojewódzkich, często na bazie kolegiów nauczycielskich.

W przypadku szkół prowadzących kształcenie zawodowe przewiduje się duże zapotrzebowanie na nauczycieli kształcenia zawodowego, w tym nauczycieli przedmiotów zawodowych teoretycznych oraz nauczycieli praktycznej nauki zawodu. W związku ze zmianami demograficznymi i procesem starzenia się społeczeństwa brak dostępu do kadr nauczycielskich dla kształcenia zawodowego może być szczególnie dotkliwy, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki w poszczególnych sektorach. Na ten problem zwraca uwagę Komisja Europejska, które rekomenduje Polsce podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie brakom kadrowym w tym zakresie. W tym kontekście niezbędne jest uruchamianie przez uczelnie zawodowe studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela kształcenia zawodowego, a także umożliwienie studentom wszystkich kierunków uzyskania przygotowania pedagogicznego niezbędnego do podjęcia pracy w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe.

Należy też zauważyć, że w świetle proponowanych rozwiązań nie każda uczelnia zawodowa będzie mogła prowadzić ww. studia bez porozumienia, a jedynie taka, która spełni określone warunki.

W kontekście podniesionego argumentu dotyczącego konieczności kształcenia przyszłych nauczycieli w silnym powiązaniu z badaniami

				<p>naukowymi prowadzonymi w uczelni na wysokim poziomie, warto zauważyć, że na studiach o profilu praktycznym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne, które są prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej i w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Studia o profilu praktycznym prowadzą zarówno uczelnie zawodowe, jak i akademickie. Jedyne na studiach o profilu ogólnoakademickim zajęcia są związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową. Dodać należy, że wymagania w zakresie dotyczącym prowadzenia studiów na kierunkach nauczycielskich są tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”.</p> <p>Ponadto, w związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące zmian systemowych w tym obszarze, wykraczające poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez MEiN dalszej i odrębnej analizie.</p>
7	<p>Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN) w zw. art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)</p>	<p>Komitet Nauk Pedagogicznych PAN</p>	<p>Komisja polityki oświatowej KNP PAN, Sekcja pedeutologii KNP PAN, Sekcja pedagogiki szkoły KNP PAN wyrażają zdecydowany sprzeciw wobec proponowanych w projekcie zmian, prowadzących do dodania do nazwy PWSZ oraz Zawodowych Uczelni Niepublicznych sformułowania Akademia Praktyczna. Projekt uważamy za zbędny, a nawet szkodliwy, gdyż jest on groźny dla polskiej edukacji i szkoły oraz dla konkurencyjności polskich absolwentów na międzynarodowych rynkach pracy.</p> <p>1. Propozycja stoi w sprzeczności z profesjonalizacją zawodu nauczyciela, która jest w naszym wspólnym interesie i stanowi wartość nadrzędną, od której między innymi zależy jakość edukacji i przyszłość naszej wspólnoty.</p> <p>2. Propozycja stoi w sprzeczności z KRK (która jest umową międzynarodową), gdyż w Polskiej Ramie Kwalifikacji odróżnia się profil akademicki od profilu praktycznego i to rozróżnienie ma daleko idące konsekwencje formalne, proceduralne i merytoryczne (w tym programowe, w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych). Akademia praktyczna stwarza wrażenie, iż to rozróżnienie przestaje obowiązywać, staje się bezzasadne.</p> <p>3. Propozycja wyraźnie obniża jakość kształcenia nauczycieli w Polsce, czyli przerywa lub nawet odwraca proces, który od 2006 roku trwa nieprzerwanie, w który zaangażowane było całe środowisko akademickiej polskiej pedagogiki, psychologii oraz metodyków przedmiotowych. Wypracowany przez te środowiska standard kształcenia nauczycieli (przyjęty po raz pierwszy w 2012 roku, znowelizowany w 2018 roku) stał się podstawą programów kształcenia na kierunkach nauczycielskich oraz przedmiotem oceny PKA. Propozycja zmian nie odnosi się wprost do konieczności przestrzegania standardu, co może niepokoić i zapowiadać dalsze, destrukcyjne zmiany. Niepokojący jest zwłaszcza zapis, iż</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Ad 1 i 4. Por. stanowisko do uwagi nr 1.</p> <p>Dodać należy, że wymagania w zakresie dotyczącym prowadzenia studiów na kierunkach nauczycielskich są tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”.</p> <p>Należy jednakże zaznaczyć, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w projektowanym art. 53 ust. 5a PSWN nie będzie wymagało zmiany nazwy uczelni. Obie regulacje są bowiem rozwiązaniami od siebie niezależnymi, a zasadność i możliwość skorzystania z nich pozostawia się decyzji władz danej uczelni.</p> <p>Ad 2. Odnośnie do podniesionej uwagi dotyczącej zgodności projektu z Polską Ramą Kwalifikacji należy wskazać, że polskie uczelnie – bez względu na swoją nazwę – prowadzą studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie i wydają w wyniku ukończenia tych studiów dyplomy zgodnie z art. 77 ust. 1 PSWN. Przepisy prawa nie wiążą nazwy uczelni z możliwością prowadzenia studiów na określonym poziomie, jak i nie odnoszą jej do Polskiej Ramy Kwalifikacji.</p> <p>Ad 3. Należy wskazać, że w projekcie nie są przewidziane zmiany w zakresie zasad i warunków prowadzenia studiów o określonym profilu. Program studiów o profilu praktycznym musi uwzględniać minimalny wymiar praktyk (co najmniej 6 miesięcy na studiach pierwszego</p>

			wystarczy kategoria A+, A, B+ dla jednej dyscypliny aby Uczelnia (Akademia praktyczna) mogła kształcić nauczycieli. 4. Doświadczenie edukacji zdalnej, spowodowanej pandemią Sars-Cov 2 pokazało, iż edukacja i szkoła to przede wszystkim prorozwojowe relacje społeczne. Do ich budowania we współczesnej szkole niezbędny jest profesjonalnie przygotowany nauczyciel, w kształcenie którego zaangażowane powinny być najlepsze uczelnie, a przedmiotem tego kształcenia powinny być równorzędnie, symetrycznie ważne, obecne i jakościowo doskonałe przygotowanie przedmiotowe oraz psychopedagogiczne.	stopnia i jednolitych studiach magisterskich), a ponadto – w przypadku studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela – wymiar praktyk przewidzianych w standardach kształcenia. Należy uzupełniająco zaznaczyć, że uczelnie akademickie mogą prowadzić studia o profilu zarówno ogólnoakademickim, jak i praktycznym. Ponadto nie jest zrozumiała uwaga dotycząca tego, że „niepokojący jest zwłaszcza zapis, iż wystarczy kategoria A+, A, B+ dla jednej dyscypliny aby Uczelnia (Akademia praktyczna) mogła kształcić nauczycieli”, gdyż takiej regulacji projekt nie przewiduje.
8	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 1 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 1 PSWN powinien określać warunek co najmniej 20 lat ciągłości funkcjonowania uczelni.	Uwaga nieuwzględniona Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – wymóg funkcjonowania uczelni co najmniej 10 lat należy uznać za optymalny, uwzględniając fakt, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
9	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5 (dot. art. 16 ust. 1a pkt 1 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	Kryterium wymagające działania uczelni od 10 lat nie świadczy o ugruntowanej oraz o stabilnej pozycji uczelni w systemie szkolnictwa wyższego i nauki. Niewiadomym jest dlaczego Projektodawca w taki, a nie inny sposób określił wymagany czas trwania uczelni. W małych ośrodkach uczelnia, która funkcjonuje już np. 2 lata może mieć równie „ugruntowaną pozycję”, jak i uczelnia działająca lat 15. Wyznacznikiem „ugruntowanej pozycji” jest stabilność, trwałość ale i niepodatność na zmiany i wpływy. W dzisiejszej rzeczywistości jedynie uczelnie publiczne, które mają zagwarantowane finansowanie ze środków Skarbu Państwa mogą mówić, że mają „ugruntowaną oraz stabilną pozycję” Nie dotyczy to jednak uczelni niepublicznych, a fakt ten nie może być powodem do ograniczania ich autonomii i wolności nauczania.	
10	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 2 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2 PSWN powinien określać warunek co najmniej 1500 studentów, w tym co najmniej 500 osób studiujących na studiach stacjonarnych.	Uwaga nieuwzględniona Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – warunek dotyczący minimalnej liczby studentów jest optymalny. Projektodawca uwzględnił sytuację wszystkich uczelni zawodowych, w tym uczelni niepublicznych. Należy jednocześnie mieć na względzie przyjęte w projekcie założenie, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
11	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5 (dot. art. 16 ust. 1a pkt 2 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	Kryterium wymaganej liczby 250 studentów, wśród których 50% kształci się na studiach niestacjonarnych nie jest również ani wyznacznikiem ugruntowanej i stabilnej pozycji, ani odpowiedniej jakości prowadzonego kształcenia. Projektodawca nie wykazał, że ma to jakikolwiek związek z w/w. Na wysoką jakość kształcenia ma wpływ przede wszystkim: niewielka liczba studentów w grupie, indywidualizacja kształcenia, duże zaangażowanie wysoko kwalifikowanej kadry, a w przypadku kierunków praktycznych wyposażonej w doświadczenie praktyczne. W żaden sposób nie świadczy o tym arbitralnie narzucona liczba 250 studentów. Wprowadzenie natomiast wymogu kształcenia co najmniej 50% studentów na studiach stacjonarnych stanowi naruszenie zasady,	Uwaga częściowo uwzględniona Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2, otrzyma brzmienie: „2) liczba studentów kształcących się w uczelni wynosi co najmniej 250, z czego co najmniej 100 studentów kształci się na studiach stacjonarnych;” Należy przy tym wyjaśnić, że przesłanka dotycząca liczby studentów pozwoli wyróżnić uczelnie, których oferta dydaktyczna cieszy się zainteresowaniem kandydatów na studia i studentów.

			w myśl której kształcenie na obu formach studiów odbywa się z zapewnieniem tych samych efektów uczenia się. Czyni studentów niestacjonarnych studentami drugiej kategorii, nierównymi wobec prawa.	
12	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN powinien określać warunek, zgodnie z którym co najmniej 100 nauczycieli akademickich jest zatrudnionych na podstawowym miejscu pracy.	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana wartość nie uwzględnia wielkości polskich uczelni zawodowych. Wymóg zatrudnienia w danej uczelni jako podstawowym miejscu pracy co najmniej połowy nauczycieli akademickich jest powiązany z warunkiem określonym w art. 73 ust. 2 pkt 1 PSWN, który ogranicza wymiar zajęć prowadzonych na studiach o profilu praktycznym przez osoby, które nie są zatrudnione w danej uczelni jako podstawowym miejscu pracy.
13	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN)	Komitet Nauk Historycznych PAN	Określone w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN kryterium 50% „nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy” jest zdecydowanie za niskim pułapem, w naszym przekonaniu powinno to być co najmniej 75%.	Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 12.
14	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN)	Polskie Towarzystwo Historyczne	W projekcie zmian ustawy nie zostały sformułowane wystarczające kryteria gwarantujące spełnienie przez uczelnie zawodowe warunków zapewniających wysoką jakość kształcenia przyszłych nauczycieli. Kryterium 50% nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest bardzo niski, zwłaszcza, że nie zostało powiązane z wymaganiami dotyczącymi posiadanych przez nich kwalifikacji. Jednocześnie zniesiony zostaje również obowiązek pozyskania przez nie partnera w postaci silnego ośrodka naukowego, co sprawia, że zgoda na kształcenie przez te ośrodki przyszłych nauczycieli stanowi zagrożenie dla całego systemu edukacji.	Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 6 i 12.
15	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5 (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	Kryterium wymagające zatrudnienia co najmniej 75% nauczycieli akademickich w uczelni jako w podstawowym miejscu pracy również nie ma nic wspólnego ani z trwałością uczelni ani z wysokim poziomem jakości kształcenia. Stanowi natomiast kolejne ugruntowanie w polskim systemie prawnym naruszenia konstytucyjnej zasady wolności obywatela ograniczając swobodę regulowania własnego zatrudnienia grupie osób będących nauczycielami akademickimi.	Uwaga wyjaśniona Projekt przewiduje warunek zatrudnienia co najmniej 50% nauczycieli akademickich w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy, a nie 75%. Por. też stanowisko do uwagi nr 12.
16	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 4 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 4 PSWN powinien określać warunek prowadzenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na co najmniej 10-ciu kierunkach.	Uwaga nieuwzględniona Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – wymóg dotyczący prowadzenia studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na co najmniej 5 kierunkach jest optymalny, uwzględniając fakt, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
17	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5	Collegium Verum	Kryterium wymagające prowadzenia studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na co najmniej pięciu kierunkach studiów również nie świadczy o jakości kształcenia realizowanego na kierunku studiów	Uwaga wyjaśniona Kryterium dotyczące minimalnej liczby prowadzonych kierunków studiów w uczelni pozwoli na zweryfikowanie – oczekiwanej przez

	(dot. art. 16 ust. 1a pkt 4 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)		przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. Uczelnia może prowadzić kształcenie na dowolnej liczbie kierunków studiów i nawet prowadząc kształcenie tylko na jednym kierunku może to robić zgodnie z najwyższymi standardami jakości kształcenia.	projektodawcę od przyszłych akademii praktycznych – szerokiej oferty dydaktycznej uczelni w zakresie kształcenia praktycznego. Należy mieć na względzie, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
18	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN powinien określać warunek prowadzenia kształcenia na co najmniej 3 kierunkach, przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–8 PSWN, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera.	Uwaga wyjaśniona W ocenie projektodawcy proponowany w uwadze wymóg jest nadmiarowy, gdyż w praktyce oznaczałby konieczność kształcenia przynajmniej na 3 kierunkach spośród 8 istniejących kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów medycznych. Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – oraz zgłoszonych uwag do projektu, proponuje się by projektowany art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN otrzymał brzmienie: „5) prowadzi kształcenie na co najmniej 1 kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;”.
19	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN)	Tarnowska Szkoła Wyższa	Kształt projektowanego art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN powoduje, że uczelnie prowadzące kształcenie przygotowujące do zawodu nauczyciela zostaną pominięte jako podmioty uprawnione do posługiwania się statusem „akademia praktyczna”. Wnoszę zatem o dokonanie zmiany w zakresie projektowanego ust. 1a pkt 5 poprzez rozszerzenie katalogu zawodów również o zawód nauczyciela, tj. art. 68 ust 1 pkt 11 PSWN. W przypadku gdyby planowany art. 16 ust. 1a pkt 5 pozostał w brzmieniu jak w projekcie z dnia 6 maja 2021 r., to nasza Uczelnia nie uzyska uprawnień do posługiwania się wyrazami „akademia praktyczna” chociaż spełnia wszystkie pozostałe przesłanki wskazane w projektowanym ust. 1a. Jednocześnie, co wydaje się niekonsekwentne, zwrotem „akademia praktyczna” i prawem do kształcenia nauczycieli będą mogły się posługiwać uczelnie kształcące, obok innych kierunków, np. na kierunku inżynier leśnik, inżynier chemik, czy położna.	Uwaga uwzględniona Por. stanowisko do uwagi nr 18.
20	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5 (dot. art. 16 ust. 1a pkt 5 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	Wymóg, według którego uczelnia prowadzi kształcenie na co najmniej jednym kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–8 ustawy, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera również nie świadczy w żaden sposób ani o przygotowaniu uczelni do kształcenia nauczycieli ani o jej stabilności, ani o wysokiej jakości kształcenia. Jest zatem nieadekwatny i niepotrzebny.	Uwaga uwzględniona Por. stanowisko do uwagi nr 18. Należy mieć na względzie założenie, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
21	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 6 PSWN)	Polska Komisja Akredytacyjna	W przypadku dalszego procedowania projektu w aktualnym brzmieniu, proponuje się następującą zmianę treści art. 16 ust. 1a pkt 6 PSWN: „6) w wyniku prowadzonej przez PKA oceny jakości kształcenia w ostatnich 6 latach co najmniej 5 kierunków otrzymało ocenę pozytywną i żaden nie uzyskał oceny negatywnej.”.	Uwaga wyjaśniona Projekt przewiduje jako jeden z warunków umożliwiających używanie nazwy „akademia praktyczna” brak negatywnej oceny programowej w okresie ostatnich 3 lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana nazwy.

				<p>Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – ww. wymóg jest optymalny, uwzględniając fakt, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.</p> <p>Ponadto ocenę programową przeprowadza się z inicjatywy PKA, na wniosek uczelni lub niezwłocznie na wniosek ministra. PKA, co do zasady, samodzielnie ustala harmonogram dokonywanych w danym roku ocen programowych, przy czym nie przeprowadza ocen np. w przypadku niezakończonego pierwszego cyklu kształcenia. Tym samym uczelnia mogłaby nie mieć wpływu na możliwość spełnienia tak sformułowanego warunku.</p>
22	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 6 PSWN)	Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 6 PSWN powinien określać warunek, zgodnie z którym żaden kierunek studiów prowadzony przez uczelnię w ciągu 3 ostatnich lat nie został oceniony negatywnie przez PKA.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Postulowana zmiana jest już ujęta w projekcie skierowanym do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych (projektowane przepisy art. 16 ust. 7 pkt 2 i art. 35 ust. 2b pkt 2 PSWN).</p>
23	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. pkt 5 (dot. art. 16 ust. 1a pkt 6 w zw. z art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	Warunek w myśl którego żaden kierunek studiów prowadzonych przez uczelnię nie został oceniony negatywnie w wyniku przeprowadzonej przez PKA oceny jakości kształcenia jest nieprecyzyjnie sformułowany. Po pierwsze nie jest zawężony do kierunków studiów na których uczelnia przygotowuje do wykonywania zawodu nauczyciela, po drugie nie jest dookreślony czas w którym uczelnia nie otrzymała negatywnej oceny PKA.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projektowane kryterium dotyczące braku negatywnej oceny programowej na prowadzonych kierunkach studiów ma potwierdzić należytą dbałość uczelni o zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia. Projekt przewiduje jako jeden z warunków umożliwiających używanie nazwy zawierającej wyrazy „akademia praktyczna” brak negatywnej oceny programowej w okresie ostatnich 3 lat akademickich poprzedzających rok akademicki, w którym następuje zmiana nazwy uczelni (projektowane przepisy art. 16 ust. 7 pkt 2 i art. 35 ust. 2b pkt 2 PSWN).</p> <p>Kryterium to jest wyraźne i w prosty sposób weryfikowalne oraz musi być spełnione przez uczelnie ubiegające się o zmianę nazwy na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”, jak też chcące prowadzić studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela bez konieczności zawierania porozumienia z uczelnią akademicką.</p> <p>Wymagania w zakresie dotyczącym prowadzenia studiów na kierunkach nauczycielskich są tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”. Należy jednakże zaznaczyć, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w projektowanym art. 53 ust. 5a PSWN nie będzie wymagało zmiany nazwy uczelni. Obie regulacje są bowiem rozwiązaniami od siebie niezależnymi, a zasadność i możliwość skorzystania z nich pozostawia się decyzji władz uczelni.</p> <p>W związku z tym nie jest zasadne proponowane zawężenie warunku dotyczącego braku negatywnej oceny programowej PKA wyłącznie do kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela.</p>

24	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Polska Komisja Akredytacyjna	W opinii zespołu PKA do spraw kształcenia nauczycieli proponowane w art. 53 po ust. 5 PSWN zmiany dyskryminują uczelnie akademickie (uniwersytety, uniwersytety przymiotnikowe, politechniki, inne niż praktyczne akademie itd.), ponieważ w przypadku, gdy posiadają one kategorię C lub nie posiadają kategorii naukowej, nie mogą one prowadzić studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela na takich samych zasadach, jak Akademie praktyczne.	<p>Uwaga wyjaśniona Zgodnie z PSWN do podstawowych zadań uczelni akademickich należy m.in. prowadzenie działalności naukowej, na którą otrzymują środki finansowe. W związku z tym powinny dążyć do rozwoju tej działalności i uzyskiwać osiągnięcia w tym zakresie. Natomiast uczelnie zawodowe nie są obowiązane do prowadzenia działalności naukowej (art. 11 ust. 3 PSWN).</p> <p>Jak wynika z pism kierowanych do MEiN, realizacja wymogu posiadania przez uczelnię zawodową porozumienia z uczelnią akademicką o współpracy przy prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela napotyka na trudności, gdyż nie wszystkie uczelnie akademickie są zainteresowane zawarciem takiego porozumienia. W związku z tym, w świetle obowiązujących przepisów, konieczne będzie zaprzestanie prowadzenia kształcenia nauczycieli w wielu uczelniach. Z informacji zebranych przez MEiN wynika, że jedynie ok. 15 uczelni zawodowych kształcących na kierunkach nauczycielskich posiada zawarte porozumienia. Tymczasem wiele uczelni zawodowych od lat prowadzi kształcenie nauczycieli na potrzeby lokalnych i regionalnych rynków pracy, przy czym podlega ono stałej ocenie jakości kształcenia przez PKA.</p> <p>W związku z tym projekt swoim zakresem obejmuje uczelnie zawodowe, wprowadzając ściśle określone warunki, których spełnienie pozwala na zwolnienie z obowiązku zawarcia porozumienia o współpracy z uczelnią akademicką przy prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, jako tożsamych z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna”.</p> <p>Należy także zaznaczyć, że w związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące zmian systemowych w tym obszarze, wykraczające poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez MEiN dalszej i odrębnej analizie.</p>
25	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Związek Nauczycielstwa Polskiego Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki	Rada krytycznie odnosi się do proponowanych zmian. Rada zwraca uwagę, że kształcenie nauczycieli ma ogromne znaczenie społeczne. Dobrze i kompleksowo wykształcony nauczyciel gwarantuje osiągnięcie założonych, niezbędnych dla rozwoju społecznego efektów pracy z uczniami. Dlatego w art. 68 ust. 1 PSWN kształcenie w zawodzie nauczyciela obok takich zawodów jak lekarz czy pielęgniarka musi uwzględniać standard kształcenia. Analizując zaproponowane w projekcie przepisy Rada zauważa, że intencją projektodawców jest uchronienie uczelni zawodowych prowadzących do tej pory kształcenie nauczycieli przed wygaszaniem z mocy ustawy tych studiów. Jednocześnie Rada zwraca uwagę, że proponowana nowelizacja pozostaje w sprzeczności z wciąż obowiązującymi przepisami w zakresie kształcenia nauczycieli dotyczącymi uczelni akademickich	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 1 i 24.</p> <p>Należy zaznaczyć, że wszystkie uczelnie prowadzące kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela muszą realizować je zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.</p>

			<p>(art. 53 ust. 4 pkt 2). Wprowadzenie tych przepisów spowoduje taki stan prawny, że uczelnie akademickie będą musiały spełnić wyższe i trudniejsze wymogi umożliwiające prowadzenie kształcenie studentów w zawodzie nauczyciela, natomiast uczelnie zawodowe tych wymagań spełniać nie muszą.</p> <p>Rada zwraca uwagę, że w tym kontekście należy zmienić obowiązujące przepisy dotyczące kształcenia studentów w zawodzie nauczyciela, aby prawo do prowadzenia tych studiów było uzależnione od pozytywnej oceny PKA, oceniającej czy studia te prowadzone są zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Ocena ta, w związku z obowiązującym standardem będzie weryfikowała w jednoznaczny sposób, czy uczelnia spełnia kryteria jakościowe pozwalające na prowadzenie tego rodzaju studiów. Należy nadmienić, że obecnie w PKA istnieje wyspecjalizowana komisja do oceny jakości kształcenia w zawodzie nauczyciela.</p>	
26	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Collegium Verum	<p>1. Projektowana zmiana mająca na celu umożliwienie uczelniom posługującym się nazwą „akademia praktyczna” prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, bez konieczności posiadania porozumienia o współpracy przy prowadzeniu studiów z uczelnią posiadającą osiągnięcia w działalności naukowej w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów nie rozwiązuje zaistniałych trudności jest w naszej opinii nie do zaakceptowania.</p> <p>Zmiana ta nie naprawia wprowadzonego poprzednimi przepisami ograniczenia w powszechnym i równym dostępie obywateli do wykształcenia, w tym przypadku do możliwości kształcenia na kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. Ograniczenie to jest niezgodne z wyrażoną w art. 70 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą równego i powszechnego dostępu obywateli do wykształcenia. Skutkiem poprzedniej zmiany jest znaczące zmniejszenie liczby uczelni w których obywatele mogą podjąć kształcenie w wybranym przez siebie kierunku. Obecne rozszerzenie katalogu uczelni, które w sposób wolny będą mogły prowadzić kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela nie spowoduje dostatecznie dużego zwiększenia ich liczby, gdyż niewiele podmiotów będzie mogło spełnić łącznie wszystkie z sześciu projektowanych kryteriów.</p> <p>Ponadto kryteria te nie odzwierciedlają intencji Projektodawcy zawartych w sformułowaniu: „Pozwoli to uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia na samodzielność w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela”.</p> <p>2. Reasumując, jeżeli jednak Projektodawca uważa za zgodne z zasadami państwa prawa ograniczenia wolności uczelni w zakresie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela postulujemy, aby w ustawie wprowadzono zapis:</p>	<p>Uwagi wyjaśnione</p> <p>Należy wskazać, że uczelniom przysługuje autonomia na zasadach określonych w PSWN, a przepisy prawa powszechnie obowiązującego przyznają im określone prawa, jak i nakładają określone obowiązki.</p> <p>W zakresie prowadzenia studiów uczelnie muszą spełniać warunki wynikające z przepisów, zaś ich niespełnienie powoduje określone negatywne skutki prawne.</p> <p>Obowiązujące rozwiązania w tym zakresie mają na celu utrzymanie odpowiedniego poziomu kształcenia i dobro studentów, a więc nie dotykają istoty autonomii uczelni.</p> <p>Warto mieć również na uwadze, że system szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce jest różnorodny, dzięki możliwości samodzielnego kształtowania swojej oferty dydaktycznej przez uczelnie.</p> <p>Kryteria warunkujące możliwość zmiany nazwy uczelni zawodowej na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” i prowadzenia studiów na kierunkach nauczycielskich bez konieczności zawarcia porozumienia o współpracy przy prowadzeniu tych studiów z uczelnią akademicką, zostały poddane analizie na etapie opracowywania projektu.</p> <p>Por. też stanowisko do uwagi nr 1 (ad 1).</p>

			„Uczelnia ma prawo do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, bez konieczności posiadania porozumienia o współpracy przy prowadzeniu studiów z uczelnią posiadającą osiągnięcia w działalności naukowej w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów w przypadku gdy w okresie ostatnich 5 lat żaden kierunek studiów prowadzonych przez uczelnię na których następowało przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela nie uzyskał negatywnej oceny PKA.”.	
27	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Komitet Nauk Historycznych PAN	<p>1. Niewłaściwym wydaje się odejście od wdrażanej PSWN, której główną osią było zapewnienie kształcenia na wysokim poziomie. Proponowana zmiana znosi konieczność zawarcia porozumienia o współpracy przy prowadzeniu studiów przygotowujących do zawodu nauczyciela z uczelnią, która posiada kategorię A+, A, lub B+, czyli wykazującą wysokie osiągnięcia naukowe w dyscyplinie, do której jest przypisany kierunek studiów nauczycielskich. Jest to odejście od zasady powiązania kształcenia nauczycieli z prowadzeniem badań na uczelni wyższej i przekazywaniem wiedzy o nich oraz uczestniczenia studentów kierunków nauczycielskich w badaniach i debatach naukowych oraz wszystkich innych aktywności, które oferuje uczelnia akademicka.</p> <p>Przygotowywany „Projekt zmiany ustawy” oddaje kształcenie nauczycieli w ręce małych zawodowych szkół wyższych, które nie prowadzą badań i pozbawione są w ogóle naukowego zaplecza, a często i szerokiego zaplecza bibliotecznego. Zmiana w ustawie spowoduje prawdopodobnie odpływ studentów z kierunków nauczycielskich uczelni akademickich na rzecz małych i lokalnych zawodowych szkół wyższych. Zaś w perspektywie społecznej zahamuje mobilność części młodzieży z terenów wiejskich i małych ośrodków miejskich oraz zdobywaniu przez nią doświadczeń zawodowych i badawczych na poziomie akademickim. W rzeczywistości służyć to więc będzie lokalnym uczelniom zawodowym, ale nie podniesieniu jakości kształcenia nauczycieli, a jednocześnie będzie godziło w szkoły akademickie prowadzące studia nauczycielskie, skąd zostanie odciągnięta część kandydatów na te studia. W konsekwencji część studentów nie będzie miała kontaktu z kadrą naukową prowadzącą badania i nie będzie już uczestnikami życia naukowego uniwersytetów.</p> <p>Stworzenie wielu ośrodków odpowiedzialnych za kształcenie przyszłych kadr nauczycielskich może spowodować powstanie niezdrowej – dumpingowej konkurencji, która spowoduje zaniżanie poziomu kształcenia oraz przyczyni się do obniżenia poziomu uczenia dzieci i młodzieży w kolejnych latach, niwelując tym sposobem największy atut polskiego systemu szkolnictwa jakim jest jakość kształcenia.</p> <p>Nadmierne rozdrobnienie będzie oznaczało również dla Ministerstwa ogromne kłopoty w ocenie realizacji „Standardów kształcenia nauczycieli” (z 2019 r.), a wobec braku należytych kadr w uczelniach niepublicznych przywróci patologiczny system wieloletowości dobrych naukowców, odciągając ich od prowadzenia badań na gruncie dydaktyki oraz podstaw teoretycznych, kosztem prowadzenia pseudo dydaktyki. Ponadto, taki stan może skutkować również,</p>	<p>Uwagi wyjaśnione</p> <p>Ad 1. Por. stanowisko do uwagi nr 6.</p> <p>Ad 2. Szczegółowe dane z tego zakresu zostały przedstawione w ocenie skutków regulacji projektu.</p> <p>Należy wskazać, że wiele uczelni zawodowych działa od lat na lokalnych i regionalnych rynkach edukacyjnych, współpracując z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Uczelnie te zapewniają szeroką ofertę kształcenia praktycznego dla potrzeb rynku pracy, którą odzwierciedla liczba studentów, sukcesywny rozwój własnej kadry dydaktycznej i stabilność jej zatrudnienia. Uczelnie te kształcą studentów, którzy uzyskują w trakcie studiów wiedzę, kompetencje i umiejętności, atrakcyjne dla rynku pracy.</p> <p>Na podstawie przepisów art. 212 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.), zwanej dalej „PWPSWN”, uczelnia prowadząca w dniu 1 października 2018 r. studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela i nieposiadająca uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów, może kontynuować te studia, jeżeli zawarła porozumienie albo posiada większą liczbę studentów na studiach stacjonarnych niż niestacjonarnych. Zatem uczelnia zawodowa, posiadając większą liczbę studentów na studiach stacjonarnych niż niestacjonarnych, może samodzielnie prowadzić studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela – bez konieczności posiadania porozumienia. Przepisy art. 212 PWPSWN jednocześnie ograniczają możliwość dokonywania przyjęć na te studia – po raz ostatni na rok akademicki 2022/2023.</p> <p>Natomiast od wszystkich uczelni zawodowych, przy ubieganiu się o uzyskanie pozwolenia na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, jest wymagane zawarcie porozumienia. PWPSWN – w art. 206 ust. 2 (w okresie do dnia 31 grudnia 2022 r.) i PSWN – w art. 53 ust. 5 (po przeprowadzeniu pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej) obligują uczelnię zawodową do zawarcia porozumienia. Tym samym liczba uczelni mogących kształcić przyszłych nauczycieli pozostaje ograniczona i</p>

		<p>nadinterpretacją i uznaniowością dorobku nauczycieli akademickich w ośrodkach bez doświadczenia dydaktycznego i pedagogicznego, czyli słabszych.</p> <p>W wymogach stawianych akademiom praktycznym nie ma bowiem mowy o prowadzeniu przez nie badań naukowych. Zatem adepci do zawodu nauczyciela mogą nie mieć okazji prowadzić badań w dyscyplinach, których będą nauczać. Specyfikę dyscyplin będą więc sami znali z tzw. „drugiej ręki”. Jak więc będą mogli zarażać młodych ludzi pasją badawczą, jak wprowadzą ich do rozwiązywania problemów badawczych – skoro sami nigdy tego nie doświadczą. Badania z zakresu dydaktyki już kilkadziesiąt lat temu pokazywały, że nauczyciele po studiach wyższych nauczali lepiej niż ich koledzy, nawet bardziej doświadczeni, ale bez studiów.</p> <p>Nauczyciela biegłego w nauczanej dyscyplinie cechuje większa samodzielność i odpowiedzialność za przekazywane treści, bo kompetencje merytoryczne pozwalają mu swobodnie poruszać się w nauczonym materiale. Nauczyciel, któremu brakuje wiedzy przedmiotowej, potrzebuje „prowadzenia za rękę”. W przypadku przedmiotów ścisłych istnieje realna groźba tego, że będzie przekazywał informacje niepełne lub fałszywe, szkodząc rozwojowi myślenia logicznego uczniów. W dyscyplinach humanistycznych niedokształcony nauczyciel jest bardziej podatny na manipulacje, w tym ideologiczne. Nie będzie w stanie wdrażać uczniów do krytycznego myślenia i funkcjonowania w świecie zalewu informacyjnego.</p> <p>W krajach europejskich można zaobserwować tendencje, zmierzające do podniesienia poziomu wykształcenia akademickiego wszystkich nauczycieli. W polskim systemie będzie to zmiana w odwrotnym kierunku. Praca w zawodzie nauczyciela to nie tylko weryfikacja postępów w nauce, lecz także, a może przede wszystkim, opieka nad psychofizycznym rozwojem młodego człowieka, wprowadzanie go w świat, uczenie i utrwalaniu potrzebnej wiedzy, umiejętności czy nawyków. Oznacza to, że nauczyciel musi być przygotowany do aktywnego reagowania na zmieniające się czynniki zewnętrzne determinujące jego pracę. Dzieci i młodzież sami dorosną, lecz się nie wychowują. Za kilka lat należy spodziewać się wzrostu liczby analiz skutków dzisiejszej pandemii, co daje podstawę do podtrzymania opinii, że oddanie nauczania w ręce nieprzygotowanych odpowiednio edukatorów może spowodować straty, których rozmiar trudno dziś oszacować. Kraje wysokorozwinięte osiągają sukcesy w kształceniu młodego pokolenia dzięki bardzo restrykcyjnej polityce związanej z uzyskaniem przez absolwentów uprawnień do nauczania.</p> <p>2. Odnosząc się do konkretnych zapisów w projekcie zmiany ustawy zwracamy uwagę na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) brak jakiegokolwiek argumentu merytorycznego, który uzasadniałby zwolnienie uczelni zawodowych z dotychczasowego pozyskania „silniejszego naukowo partnera/ośrodka”, poza podkreśleniem, że uczelnie te odgrywają istotną rolę w regionach, społecznościach lokalnych; 2) wprowadzenie nazwy „akademia praktyczna” stawia uniwersytety (ich pracowników i ofertę dydaktyczną) w roli teoretycznej, a przecież wymogi 	<p>zależna od liczby uczelni, które będą posiadały odpowiednią kategorię naukową (po pierwszej ewaluacji jakości działalności naukowej), a do dnia 31 grudnia 2022 r. – które posiadają odpowiednie uprawnienia do nadawania stopnia doktora i które zawrą stosowne porozumienia (por. art. 206 PWPSWN).</p> <p>Publiczne uczelnie zawodowe powstawały z reguły w byłych miastach wojewódzkich, często na bazie kolegiów nauczycielskich. Część z nich od wielu lat (niekiedy od początku istnienia) prowadzi kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na studiach o profilu praktycznym, a absolwenci prowadzonych w nich studiów stanowią kadre pedagogiczną regionu.</p> <p>W kierowanych do MEiN pismach publiczne i niepubliczne uczelnie zawodowe wskazują na trudności w zawieraniu porozumień z uczelniami akademickimi co, w świetle obowiązujących przepisów, implikuje konieczność zaprzestania prowadzenia przez nie kształcenia nauczycieli na wielu kierunkach studiów. Z informacji zebranych przez MEiN wynika, że jedynie ok. 15 uczelni zawodowych kształcących na kierunkach nauczycielskich posiada zawarte porozumienia.</p> <p>W przypadku uczelni zawodowych, które spełnią łącznie określone w ustawie warunki (tożsame z warunkami przewidzianymi dla zmiany nazwy uczelni na „akademia praktyczna”) będzie możliwe pominięcie wymogu zawarcia i utrzymywania porozumienia. Pozwoli to uczelniom zawodowym wyróżniającym się ugruntowaną i stabilną pozycją w systemie szkolnictwa wyższego i nauki oraz odpowiednią jakością prowadzonego kształcenia usamodzielić się w prowadzeniu studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela.</p> <p>Projektowane rozwiązania wynikają także z zapotrzebowania na absolwentów studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela w systemie oświaty i wychowania.</p> <p>Z wniosków przedstawionych w raporcie pt. „Prognoza zatrudnienia nauczycieli 2021–2030”, stanowiącym długoterminową prognozę zapotrzebowania na kadry nauczycielskie w szkołach różnych typów dla polityki oświatowej wynika m.in., że dynamika zmian prognozowanego zatrudnienia pokazuje, że presja demograficzna będzie oddziaływała na szkolnictwo w poszczególnych województwach odmiennie. W niektórych regionach (np. woj. mazowieckie, pomorskie, wielkopolskie) w początkowym okresie po roku 2020 można spodziewać się wzrostu zapotrzebowania na pracę nauczycieli. Najsilniejsza presja demograficzna na obniżenie zatrudnienia może wystąpić w województwach: zachodnio-pomorskim, warmińsko-mazurskim i świętokrzyskim. Jednakże zapotrzebowanie na kadry nauczycielskie jest także zróżnicowane w zależności od typów szkół. W kolejnych latach, zwłaszcza w okresie 2023–2026, prognozy wskazują nadmiar nauczycieli szkół</p>
--	--	--	--

		<p>odnośnie praktyk – wymiar godzinowy – wszystkie uczelnie prowadzące kształcenie nauczycieli mają taki sam;</p> <p>3) wnioskodawca powinien, w naszej ocenie, dokładnie wskazać/podać, ile uczelni obecnie spełnia kryteria „akademii praktycznych”, aby było wiadomo o jakiej skali zjawiska mówimy. Ostatecznie może okazać się, że z projektu nowelizacji realnie skorzystają 2–3 konkretne szkoły zawodowe i to z myślą o nich jest, niejako wyprzedzająco, wprowadzana ta zmiana;</p> <p>4) jeżeli w uzasadnieniu jest napisane, że celem zmiany jest umożliwienie używania nazwy „akademia praktyczna” i nadanie akademiom praktycznym uprawnień do kształcenia nauczycieli, to rzeczywiście w części końcowej można napisać, że nie ma alternatywnych dróg realizacji tych celów. Trzeba jednak zauważyć, że to nie są <i>de facto</i> cele, lecz przyjęte środki. Celem powinno być zapewnienie możliwości otrzymania uprawnień do wykonywania zawodu nauczyciela dostatecznie licznemu gronu studentów, aby zaspokoić potrzeby sektora edukacyjnego. Wówczas na pewno można znaleźć alternatywne rozwiązania i o nich należałoby dyskutować. Do tak ujętego celu należałoby jeszcze dodać: bez uszczerbku dla poziomu wykształcenia, ale tego warunku, w naszym przekonaniu, proponowane w projekcie ustawy rozwiązania nie spełniają.</p>	<p>podstawowych i jednocześnie niedobór nauczycieli liceów ogólnokształcących, techników oraz szkół branżowych. W najbliższych latach można spodziewać się niedoboru nauczycieli przedmiotów zawodowych. Jednocześnie promowany jest dalszy wzrost skolaryzacji w technikach i szkołach branżowych, co może ten niedobór pogłębić. Konsekwentna polityka oświatowa powinna uwzględniać konieczność naboru nowych kadr nauczycielskich do nauczania przedmiotów zawodowych. Ponadto wymaga podkreślenia, że w prognozach uwzględnia się kwestie ruchów kadrowych nauczycieli, w tym dopływu nowych nauczycieli, odejścia z zawodu, a także powrotów do pracy, co wymaga stałej obserwacji.</p> <p>Warto w tym kontekście wskazać też na badanie pt. „Barometr zawodów 2021”. Raport podsumowujący badanie w Polsce – według prognoz w ramach tego badania branża edukacyjna, w szczególności odczuwa, i odczuje, deficyt poszukujących pracy w zawodach: nauczyciel przedmiotów zawodowych oraz nauczyciel praktycznej nauki zawodu (odpowiednio w 12 i 10 województwach prognozuje się większą liczbę ofert pracy niż kandydatów). Ekspertki prognozują także, że w miastach wojewódzkich pogłębią się problemy branży edukacyjnej, gdyż do nauczycieli zawodu dołączą w roku 2021 kolejne zawody – nauczyciele przedmiotów ogólnych, psychologowie i psychoterapeuci. Z roku na rok wzrasta średnia wieku nauczycieli, obserwuje się (głównie w szkolnictwie zawodowym) lukę pokoleniową. Ekspertki biorące udział w pracach nad badaniem pt. „Barometr zawodów 2021” podkreślają, że reforma edukacji, modernizacja szkolnictwa branżowego i działania mające na celu uatrakcyjnienie tej ścieżki edukacyjnej, będą generowały coraz większe zapotrzebowanie na nauczycieli – specjalistów, także w kolejnych latach. W przypadku szkół prowadzących kształcenie zawodowe przewidywane jest duże zapotrzebowanie na nauczycieli kształcenia zawodowego, w tym nauczycieli przedmiotów zawodowych teoretycznych oraz nauczycieli praktycznej nauki zawodu.</p> <p>Jednocześnie w związku ze zmianami demograficznymi i procesem starzenia się społeczeństwa brak dostępu do kadr nauczycielskich dla kształcenia zawodowego może być szczególnie dotkliwy, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki w poszczególnych sektorach. Na ten problem zwraca uwagę Komisja Europejska, która rekomenduje Polsce podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie brakom kadrowym w tym zakresie. W tym kontekście niezbędne jest uruchamianie przez uczelnie zawodowe studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela kształcenia zawodowego, a także umożliwienie studentom wszystkich kierunków studiów uzyskania przygotowania pedagogicznego niezbędnego do podjęcia pracy w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe.</p>
--	--	---	---

				<p>Przymiotnik „praktyczna” odzwierciedla regulację, zgodnie z którą uczelnie zawodowe kształcą na studiach wyłącznie o profilu praktycznym. Program studiów w takim przypadku musi uwzględniać minimalny wymiar praktyk (co najmniej 6 miesięcy na studiach pierwszego stopnia i jednolitych studiach magisterskich), a ponadto w przypadku studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela wymiar praktyk określony w standardzie kształcenia. Jednocześnie uczelnie akademickie mogą prowadzić studia o profilu zarówno ogólnoakademickim, jak i praktycznym. Proponowane zmiany nie zmieniają tej zasady.</p> <p>Przewidywana orientacyjnie liczba uczelni zawodowych, które spełnią projektowane warunki, została wskazana w ocenie skutków regulacji projektu.</p> <p>Wskazanie w uzasadnieniu projektu, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu oznacza, że proponowane zmiany mogą być wprowadzone jedynie w drodze ustawy.</p>
28	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Polskie Towarzystwo Historyczne	<p>1. Wysoka jakość kształcenia nauczycieli ma kluczowe znaczenie dla kształcenia dzieci i młodzieży, dlatego krytycznie oceniamy proponowane zmiany, ponieważ stanowią krok wstecz w stosunku do obowiązujących obecnie regulacji. W dotychczasowej wersji PSWN kładzie duży nacisk na zapewnienie wysokiej jakości kształcenia przyszłych nauczycieli poprzez powiązanie przygotowania do wykonywania zawodu z wymogiem prowadzenia badań naukowych przez uczelnię wyższą. Jednocześnie „Standardy kształcenia nauczycieli” z 2019 r. łączą przygotowanie do zawodu z koniecznością odbycia pięcioletnich studiów wyższych. Takie rozwiązanie gwarantuje studentom kierunków nauczycielskich udział w badaniach i życiu naukowym uniwersytetów. Uczelnie akademickie muszą legitymować się wysokimi osiągnięciami naukowymi w dyscyplinie do której jest przypisany dany kierunek kształcenia nauczycieli potwierdzonymi oceną PKA (kategoria A+, A, lub B+). Proponowane zmiany oznaczają odejście od tego rozwiązania i obniżenie dotychczasowych standardów.</p> <p>2. Powierzenie kształcenia nauczycieli uczelniom zawodowych, które zwykle nie prowadzą własnych badań naukowych, pozbawi studentów możliwości kształcenia zgodnie z obowiązującymi standardami. Przyszli nauczyciele nie będą mogli zapoznać się z najnowszymi osiągnięciami nauki i nie będą mieli kontaktu z kadrą naukową prowadzącą badania naukowe i uczestniczącą w debatach naukowych. Współczesny nauczyciel musi posiadać szerokie kompetencje merytoryczne, aby sprawnie i zgodnie z regułami danej nauki poruszać się w nauczanych treściach, przygotowywać uzdolnionych uczniów do konkursów i olimpiad oraz zainteresować ich przedmiotem. W przypadku nauczycieli historii jest to również znajomość najnowszych kierunków badań oraz nabycia kompetencji w zakresie interpretacji nowych źródeł wiedzy historycznej.</p>	<p>Uwagi wyjaśnione Ad 1–3 – por. stanowisko do uwagi nr 27.</p> <p>Ad 4. Nie można podzielić sformułowanych zarzutów względem wszystkich uczelni zawodowych prowadzących studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela. Należy podkreślić, że uczelnie zawodowe są zobligowane do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Podlegają one nawet wzmocnionej weryfikacji w tym zakresie, gdyż zawsze muszą wystąpić do Ministra o pozwolenie na utworzenie studiów, a wniosek jest opiniowany przez PKA, w tym działający w jej strukturze zespół do spraw kształcenia nauczycieli. Wszystkie kierunki studiów podlegają ocenie jakości kształcenia PKA realizowanej na jednakowych zasadach w uczelniach zawodowych i akademickich.</p> <p>W przypadku gdy uczelnia zaprzestanie spełniać warunki prowadzenia studiów PKA wyda ocenę negatywną. W takim przypadku Minister może cofnąć danej uczelni pozwolenie na prowadzenie tych studiów.</p>

			<p>3. Proponowana zmiana PSWN będzie wprawdzie korzystna dla uczelni zawodowych, ale obniży jakość kształcenia nauczycieli. W przyszłości przełoży się to na obniżenie jakości nauczania we wszystkich rodzajach szkół, a w dalszej perspektywie – do obniżenia poziomu przygotowania kolejnych roczników studentów. Istnieje też poważna obawa, że nauczyciele słabo przygotowani pod względem merytorycznym mogą przekazywać wiedzę z błędami, odbiegającą od aktualnego stanu wiedzy w danej dziedzinie.</p> <p>4. Uczelnie akademickie przywiązują dużą wagę do odpowiedniego przygotowania i dorobku naukowego nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne z przyszłymi nauczycielami. Potwierdzają to systematyczne kontrole jakości kształcenia prowadzone przez PKA, w tym zwłaszcza oceny jakości kształcenia nauczycieli. Niestety, zasady określone w obowiązującej ustawie i standardach często nie są przestrzegane przez uczelnie zawodowe. Uczelniom tym brakuje dostatecznej ilości kadr przygotowanych pod względem dydaktycznym i naukowym, dlatego zajęcia z przyszłymi nauczycielami prowadzone są często przez osoby przypadkowe. Często praktyką stosowaną w szkołach zawodowych jest również nieprzestrzeganie standardów dotyczących odbywania nauczycielskich praktyk zawodowych.</p>	
29	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	<p>Poważnie zastrzeżenia budzi zapis dotyczący kształcenia nauczycieli. W naszym przekonaniu udzielanie prawa do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela o charakterze praktycznym powinno odbywać się na podstawie oceny ich jakości przez PKA (jak ma to miejsce w przypadku pozostałych kierunków), a także w powiązaniu z kategoryzacją naukową. Praktyka taka pozwoliłaby na zapewnienie wysokiej jakości kształcenia, sprzyjałaby także podniesieniu prestiżu zawodu nauczyciela. Obie te jakości są w proponowanym rozwiązaniu zagrożone.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 27. W związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące zmian systemowych w tym obszarze, wykraczające poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez MEiN dalszej i odrębnej analizie.</p>
30	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Konferencja Rektorów Uczelni Pedagogicznych	<p>KRUP w pełni podziela stanowisko MEiN wyrażone w liście z dnia 27 kwietnia 2021 r. do Przewodniczącego KRASP. Wymowa tego listu wyraża zobowiązania Ministerstwa do utrzymania istniejących regulacji dotyczących warunków kształcenia nauczycieli, widząc w tych regulacjach ważne przesłanki dla podnoszenia jakości tego procesu. W świetle powyższych zapewnień zdziwienie musi budzić projekt zmiany PSWN zawierający zapisy, które praktycznie znoszą warunki kreujące szanse na poprawę stanu przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela w Polsce.</p> <p>Wdrażany aktualnie model przygotowania kandydatów do wypełniania tak ważnego zawodu zaufania społecznego jakim jest zawód nauczyciela środowisko uczelni pedagogicznych wypracowało na przestrzeni wielu lat w ścisłej współpracy z RGNiSW, przedstawicielami MNiSW i MEN a także przedstawicielami praktyki szkolnej. Podjęte i prowadzone w tym kierunku prace motywowane były negatywną oceną dotychczasowej praktyki kształcenia nauczycieli w Polsce. Uznano, że ważną przyczyną tego stanu rzeczy jest nadmierne upowszechnienie studiów nauczycielskich, które przyjęły wymiar masowy – niemal każda szkoła wyższa prowadziła kierunki pedagogiczne.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 1 i 27.</p>

			Ograniczając tę masowość wypracowano zapisy ustawowe i nowe standardy kształcenia nauczycieli sytuujące kształcenie nauczycieli w najlepszych ośrodkach akademickich. Dzięki temu stworzona została realna szansa na podniesienie wymogów wobec kandydatów na studia nauczycielskie z jednej strony, z drugiej zaś zapewnienie warunków dla nadania wysokiego poziomu kształcenia ogólnego oraz profesjonalnego przyszłych nauczycieli. Przyjęcie projektowanych zmian w PSWN uniemożliwi, w ocenie KRUPed, uzyskanie przedstawionych wyżej efektów.	
31	Uwaga ogólna	Polskie Towarzystwo Historyczne	Za szczególnie istotne ze względu na potrzebę ochrony prestiżu zawodu nauczyciela, a zwłaszcza zapewnienia jakości kształcenia w szkołach uznajemy przeciwdziałanie częstym obecnie praktykom uzyskiwania uprawnień nauczycielskich na studiach podyplomowych organizowanych w szkołach zawodowych pozbawionych zaplecza naukowego. Studia podyplomowe dla nauczycieli powinny prowadzić wyłącznie uczelnie, które posiadają odpowiednio przygotowaną kadre, dorobek dydaktyczny i naukowy oraz zapewniają przestrzeganie obowiązujących standardów kształcenia.	Uwagi wyjaśnione W związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące zmian systemowych w tym obszarze, wykraczające poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez MEiN dalszej i odrębnej analizie.
32	Uwaga ogólna	Związek Nauczycielstwa Polskiego Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki	Rada postuluje, aby w celu uporządkowania wszystkich zagadnień dotyczących kształcenia w zawodzie nauczyciela wprowadzić ustawowo przepis aby studia podyplomowe przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela oraz kształcące nauczycieli mogły prowadzić tylko te uczelnie, które prowadzą kształcenie studentów w zawodzie nauczyciela.	Uwagi wyjaśnione W związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące zmian systemowych w tym obszarze, wykraczające poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez MEiN dalszej i odrębnej analizie.
33	n/d	Osoba fizyczna	Projekt ustawy powinien poprawić również kwestie wydawania dyplomów: 1) zgodnie z art. 79 ust. 2 pkt 4 PSWN uczelnia publiczna może pobierać opłatę za wydanie dodatkowego odpisu dyplomu ukończenia studiów lub odpisu suplementu do dyplomu w języku obcym. Oznacza to, że absolwent może ubiegać się o wydanie dodatkowego odpisu (dyplomu lub suplementu) w języku polskim, nie ponosząc za to żadnej opłaty. Wskutek tego absolwenci, którzy zagubili oryginał dokumentu, będą wnioskować o dodatkowy odpis zamiast duplikatu. Duplikat jest bowiem wydawany odpłatnie, a odpis dyplomu/suplementu w języku polskim – nie. Tym bardziej, że w danym momencie można zawioskować tylko o jeden duplikat (o kolejny duplikat można zawioskować dopiero w momencie zagubienia poprzedniego). W przypadku dodatkowego odpisu takiego warunku nie ma; 2) zgodnie z art. 77 ust. 2 PSWN bezpłatny odpis dyplomu/suplementu w języku obcym wydaje się na wniosek studenta złożony do dnia ukończenia studiów. Powoduje to szereg problemów interpretacyjnych. Dniem ukończenia studiów jest na ogół data złożenia egzaminu dyplomowego. Oznacza to, że wniosek w tej sprawie można złożyć najpóźniej w dniu złożenia tego egzaminu. W przepisie mowa jednak o wniosku studenta. Jeżeli zatem dana osoba złożyła egzamin dyplomowy o godz. 9.00, to przed tą godziną możemy mówić o wniosku studenta, natomiast już po złożeniu egzaminu dyplomowego będziemy mieć do czynienia z wnioskiem absolwenta. W związku z tym lepszy	Uwaga nieuwzględniona Uwaga wykracza poza zakres objęty nowelizacją.

			były zapis „na wniosek studenta złożony PRZED DNIEM ukończenia studiów”.	
34	n/d	Collegium Verum	<p>Postulujemy, aby w projektowanej ustawie o zmianie PSWN wprowadzono zapisy gwarantujące i przywracające wolność i autonomię uczelniom niepublicznym.</p> <p>Uniwersytety od początków swego istnienia były wolne i niezależne od rządów. Dzięki tej wolności nauczały oraz rozwijały naukę. O ich jakości świadczyło wyłącznie zainteresowanie studentów oraz naukowców. Obecny w Polsce system prawny w sposób niczym nieuzasadniony ogranicza tę wolność uczelniom niepublicznym, zwłaszcza tym, które nie są finansowane w żaden sposób ze środków publicznych. Nie ma zatem uzasadnienia w odniesieniu do takich podmiotów rola nadzorcza i kontrolująca Ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Uczelnie, które nie otrzymują środków publicznych powinny być elementem systemu szkolnictwa wyższego, lecz z pełną autonomią i wolnością w zakresie prowadzonego kształcenia oraz realizowanych badań naukowych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni.</p> <p>Uczelnie podlegają nadzorowi Ministra w zakresie wynikającym z PSWN, która wyznacza pozycję prawną Ministra w systemie szkolnictwa wyższego i nauki, a zarazem stanowi podstawę określonych kompetencji nadzorczo-kontrolnych przysługujących Ministrowi wobec podmiotów tego systemu. Przepis art. 9 ust. 5 PSWN wprowadza ogólną zasadę, która zakłada, że organy władzy publicznej mogą podejmować rozstrzygnięcia dotyczące uczelni (wkraść w jej działalność) tylko w przypadkach przewidzianych w ustawach.</p> <p>Jednocześnie art. 9 ust. 1 PSWN stanowi, że uczelnie posiadają osobowość prawną. Oznacza to, że posiadają zdolność do samodzielnego podejmowania określonych decyzji, jak również nawiązywania stosunków administracyjnych.</p> <p>Nadzór Ministra ma charakter wyłącznie legalnościowy i jego celem jest przywrócenie praworządności działania organów uczelni. Nie ma zaś on na celu merytorycznego ingerowania w zasadność decyzji uczelni pozostających w zakresie jej kompetencji. Do takich decyzji należy zaliczyć kwestie związane np. z decydowaniem o sposobie zarządzania uczelnią czy kształtowaniem oferty dydaktycznej.</p> <p>W uwadze nie sprecyzowano, w jakim zakresie, zdaniem Collegium Verum, wolność i autonomia uczelni niepublicznych jest zagrożona.</p> <p>Por. też stanowisko do uwagi nr 26.</p>

ZESTAWIENIE UWAG
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE ORAZ USTAWY – PRZEPISY
WPROWADZAJĄCE USTAWĘ – PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM I NAUCE

ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA

Lp.	Jednostka redakcyjna	Zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko Ministra Edukacji i Nauki
1	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP)	Wyodrębnienie nowej grupy uczelni funkcjonujących jako „akademie praktyczne” nie jest w sposób wystarczający uzasadnione merytorycznie. To nie zmiana nazwy wpływa na zwiększenie prestiżu szkoły wyższej, ale szereg innych czynników, które w swej ocenie bierze pod uwagę Polska Komisja Akredytacyjna (PKA). Dodatkowo proponowana nazwa wprowadzałaby w błąd, sugerując, iż istotną misją tego typu uczelni jest aktywność naukowa prowadząca do kształcenia na poziomie doktorskim.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>W uzasadnieniu projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (projekt) szczegółowo wyjaśniono, że proponowana w projekcie nazwa „akademia praktyczna” będzie zastrzeżona dla uczelni zawodowych i będzie służyła podkreśleniu charakteru prowadzonego przez nie kształcenia praktycznego. Zdaniem projektodawcy regulacja ta przyczyni się do pozytywnego odbioru tych uczelni w lokalnym i regionalnym otoczeniu społeczno-gospodarczym. Rozwiązania te umożliwią wyróżnienie określonej grupy uczelni za pomocą jednolitych kryteriów.</p> <p>Ponadto warto wskazać, że projekt uwzględnia konieczność wprowadzenia do systemu szkolnictwa wyższego i nauki rozwiązań dotyczących nazewnictwa uczelni zawodowych. Obecnie tzw. „nazwy zastrzeżone” przewidziane w art. 16 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWN) mają zastosowanie do uczelni akademickich. Nie jest zatem możliwe wyodrębnienie z grupy uczelni zawodowych tych uczelni, które wyróżniają się szczególnymi osiągnięciami. Powoduje to, że zdarzają się przypadki, w których warunkowo wprowadza się możliwość używania przez uczelnie zawodowe nazwy „akademia” (głównie z inicjatywy poselskiej). Skutkuje to w dalszej konsekwencji brakiem spójności w używaniu przez polskie uczelnie nazwy „akademia”.</p> <p>Publiczne uczelnie zawodowe używają obecnie różnych nazw, które nie podkreślają ich profilu (podobnie jest w przypadku uczelni niepublicznych). Proponowane rozwiązania pozwolą na stosowanie jednolitego modelu postępowań dotyczących inicjatyw związanych ze zmianami nazw uczelni. Projektowane przepisy ustawy wyraźnie rozróżnią przypadki, w których będzie możliwe używanie nazwy zawierającej wyrazy „akademia praktyczna” przez uczelnię zawodową oraz nazwy „akademia” przez uczelnię akademicką.</p>

				Jednocześnie w projekcie uwzględniono ścisły tryb weryfikacji spełniania warunków przez uczelnię oraz procedurę zmiany jej nazwy, wykluczając jakąkolwiek dowolność działania w tym zakresie.
2	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Komitet Polityki Naukowej (KPN)	<p>KPN negatywnie opiniuje przedłożony projekt ustawy zarówno w zakresie wprowadzenia do systemu polskiego szkolnictwa wyższego nowej kategorii uczelni zawodowej zwanej akademią praktyczną, jak i w zakresie zmian dotyczących nabywania przez uczelnie zawodowe uprawnień do kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.</p> <p>PSWN wyróżnia dwie grupy uczelni: uczelnie akademickie (art. 14) oraz uczelnie zawodowe (art. 15) wyznaczając im różne zadania i przyznając im odmienne uprawnienia w zakresie prowadzenia badań naukowych oraz kształcenia. Art. 16 ust. 1 PSWN jednoznacznie zastrzega nazwę akademii dla uczelni akademickiej. Proponowane zatem stosowanie nazwy akademii praktyczna dla grupy uczelni zawodowych burzy ład terminologiczny i związany z nim ład kompetencyjny uczelni akademickich oraz zawodowych.</p> <p>Intencją wnioskodawcy jest wyróżnienie różnych kategorii uczelni zawodowych, tak aby ich nazwa odzwierciedlała ich aspiracje oraz potwierdzała wysoką jakość i skuteczność kształcenia na kierunkach o profilu praktycznym. KPN uznaje ten pomysł za ciekawy i godny dalszej dyskusji. Stanowczo jednak podkreśla, że tego typu zmiana systemowa w zakresie wyższego szkolnictwa zawodowego w Polsce wymaga gruntownej i szerokiej dyskusji środowiskowej. Opiniowany projekt ustawy nie był, według wiedzy KPN, przedmiotem takiej debaty, a został przedłożony jedynie do konsultacji – i to w skróconym czasie – w ramach procesu legislacyjnego. Takie konsultacje nie zastąpią refleksji środowiskowej, która może doprowadzić do wypracowania rozwiązań powszechnie akceptowanych.</p> <p>Przedmiotem takiej dyskusji powinny być w ocenie KPN:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasadność różnicowania uczelni zawodowych oraz wprowadzenia nowej kategorii uczelni w tej grupie; 2) adekwatna i wpisująca się w istniejący już ład terminologiczny nazwa dla wyróżniających się jakością kształcenia uczelni zawodowych; 3) warunki, które powinna spełniać uczelnia zawodowa aspirująca do grupy takich uczelni. 	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Por. stanowisko do uwagi nr 1.</p> <p>Należy wskazać, że projekt został skierowany do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych zgodnie z obowiązującą procedurą dotyczącą projektów ustaw, w trakcie których każdy zainteresowany podmiot mógł odnieść się do proponowanych rozwiązań.</p>
3	Art. 1 pkt 1 lit. a (uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Krajowa Reprezentacja Doktorantów (KRD)	<p>Określenie uczelni zawodowej, która spełnia określone w omawianym projekcie ustawy wymagania mianem akademii praktycznej, budzi wątpliwości co do tego, czym tak naprawdę jest akademii praktyczna. Omawiany projekt nie wskazuje jednoznacznie, co mieści się w ramach desygnatu pojęcia akademii praktyczna. W związku z czym zasadne jest, poza wskazaniem ustawowych wymagań niezbędnych do posługiwania się wyrazami akademii praktyczna, przedstawienie jednoznacznej definicji tego określenia.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Nazwa uczelni zawierająca wyrazy „akademii praktyczna” będzie zastrzeżona dla uczelni zawodowych. Projekt określa też enumeratywnie warunki, jakie muszą być spełnione, aby uczelnia mogła używać nazwy zawierającej te wyrazy.</p> <p>Dodać należy, że w omawianym zakresie projekt nawiązuje do analogicznych rozwiązań określonych obecnie w art. 16 ust. 1–3 PSWN.</p>
4	Art. 1 pkt 1 lit. a	Konferencja Rektorów Publicznych	<p>Wnioskuje się o zastąpienie proponowanej w projekcie nowelizacji ustawy nazwy „akademii praktyczna” na rzecz nazwy „akademii nauk stosowanych”, która bardziej oddaje charakter i naturę uczelni zawodowych. Podstawowym zadaniem</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>

	(uwaga ogólna dot. art. 16 ust. 1a PSWN)	Uczelni Zawodowych	uczelni zawodowych jest kształcenie praktyczne (nauczanie) uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego. Realizacja tego zadania opiera się na stosowaniu w procesie dydaktycznym już istniejącego dorobku nauki do rozwiązywania praktycznych problemów z różnych dziedzin gospodarki i życia społecznego. Taki charakter uczelni ściśle koresponduje z tradycyjnym podziałem nauk – na nauki podstawowe i stosowane, w którym nauki podstawowe są prowadzone dla zrozumienia podstaw wszystkich nauk, bez nastawienia na praktyczne rozwiązanie określonego problemu, zaś głównym zadaniem nauk stosowanych jest wykrywanie sposobów praktycznego zastosowania wyników badań naukowych. Proponowana nazwa „akademia nauk stosowanych” jest zgodna z nazewnictwem rodzajów uczelni funkcjonujących w większości krajów europejskiego systemu szkolnictwa wyższego, w którym uczelnie bardziej zorientowane na praktykę używają nazwy „University of Applied Sciences”. Ministerialny zamysł, aby podnieść prestiż i rangę publicznych uczelni zawodowych poprzez umożliwienie im używania w nazwie uczelni wyrażenia „akademia” spotyka się z ogólnym uznaniem środowiska publicznych uczelni zawodowych. Jednakże, dodanie do nazwy „akademia” przymiotnika „praktyczna”, jak się wydaje, nieco deprecjonuje pozycję publicznych uczelni zawodowych, z uwagi na powszechne znaczenie łączenie słowa „akademia” z różnymi przymiotnikami, bądź innymi wyrażeniami, dla określenia nazw różnego rodzaju instytucji szkoleniowych, których oferta nie ma nic wspólnego, bądź znacznie odstaje od kształcenia na poziomie wyższym.	Zgodnie z art. 15 ust. 2 PSWN uczelnia zawodowa prowadzi kształcenie uwzględniające potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego na studiach wyłącznie o profilu praktycznym. Regulacja ta nie deprecjonuje uczelni zawodowych, lecz pozwala je pozytywnie wyróżnić, przypisując im szczególne zadania. Proponowana w projekcie nowa „nazwa” dla uczelni zawodowych jest spójna z rozwiązaniami wynikającymi z PSWN i pozwoli jednoznacznie identyfikować tę grupę uczelni na rynku edukacyjnym. Natomiast nazwa „akademia nauk stosowanych” nie wykazuje zdaniem projektodawcy wystarczająco mocnego związku z charakterem działalności uczelni zawodowych, który wynika z ich ustawowych zadań. Por. też stanowisko do uwagi nr 1.
5	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 2 PSWN)	Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich (KRZaSP)	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2 PSWN powinien brzmieć: „2) uczelnia kształci w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym;” Arbitralne ustalanie minimalnej liczby studentów (przy jednoczesnym wymogu ilości kierunków studiów), jak również wymóg posiadania 50% studentów stacjonarnych może być spełniony na obecnym rynku edukacyjnym jedynie przez uczelnie publiczne, kształcące tych samych obywateli za darmo z pieniędzy podatnika. Stawianie uczelniom niepublicznym funkcjonującym jedynie z czesnego obligatoryjnego warunku wyrekrutowania tak znacznej ilości kandydatów na studia stacjonarne przekreśla całkowicie uczestnictwo w opiniowanym projekcie, jest również formą nieuczciwej dyskryminacji sektora niepublicznego. Jest również świadectwem na stale obecną nierówność sektorową, czego sektor zawodowych uczelni niepublicznych stale doświadcza. O rzeczywistym rzetelnym wypełnianiu misji edukacyjnej (obok oceny PKA) można mówić, gdy posiadający bon edukacyjny kandydat sam wybiera uczelnię. I wtedy te uczelnie, do których nikt się nie zgłosi opuszczają rynek edukacyjny.	Uwaga częściowo uwzględniona Na podstawie przeprowadzonych analiz – w oparciu o dane z systemu POL-on – oraz zgłoszonych uwag do projektu, proponuje się by projektowany art. 16 ust. 1a pkt 2 PSWN otrzymał brzmienie: „2) liczba studentów kształcących się w uczelni wynosi co najmniej 250, z czego co najmniej 100 studentów kształci się na studiach stacjonarnych;” W ocenie projektodawcy warunek dotyczący minimalnej liczby studentów jest optymalny. Konieczne jest uwzględnienie w przepisach sytuacji wszystkich uczelni zawodowych, w tym uczelni niepublicznych. Należy jednocześnie mieć na względzie przyjęte w projekcie założenie, że wszystkie warunki, o których mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a PSWN, muszą być spełnione łącznie.
6	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN)	KRZaSP	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN powinien brzmieć: „3) w ramach programu studiów na kierunkach o profilu praktycznym co najmniej 50% godzin zajęć prowadzonych jest przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy;”	Uwaga nieuwzględniona Wymóg zatrudnienia w danej uczelni jako podstawowym miejscu pracy co najmniej połowy nauczycieli akademickich jest powiązany z warunkiem określonym w art. 73 ust. 2 pkt 1 PSWN, który ogranicza wymiar zajęć prowadzonych na studiach o profilu praktycznym przez

			Ilość zatrudnionych nauczycieli w uczelni jako w podstawowym miejscu pracy winna być zgodna z wymaganą jako minimalną ilością godzin ujętych w programie zgodnie z przepisem art. 73 ust. 2 PSWN oraz wymogami PKA.	osoby, które nie są zatrudnione w danej uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Ponadto brak byłoby możliwości weryfikacji spełnienia tak sformułowanego kryterium w trybie i na warunkach określonych w projekcie.
7	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 3 PSWN)	KPN	Projekt zakłada zbyt niski wymóg stawiany akademiom praktycznym dotyczący liczby nauczycieli akademickich zatrudnionych w tej uczelni jako podstawowym miejscu pracy. Mowa jest tylko o 50% wszystkich zatrudnionych w uczelni nauczycielach akademickich spełniających ten warunek, zasadne jest natomiast, by wymóg ten został podniesiony do min. 75%.	Uwaga nieuwzględniona Por. stanowisko do uwagi nr 6. Należy przy tym zaznaczyć, że uczelnia zawodowa zgodnie z art. 15 ust. 2 PSWN prowadzi kształcenie na studiach wyłącznie o profilu praktycznym.
8	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 4 PSWN)	KRZaSP	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 4 PSWN powinien brzmieć: „4) prowadzi lub miała w ofercie w ciągu ostatnich dwóch lat studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na co najmniej 5 kierunkach;”. Dla niepublicznego szkolnictwa zawodowego rynek edukacyjny jest nieprzewidywalny i kapryśny. Często są sytuacje, że po roku zainteresowania danym kierunkiem następuje okres braku zainteresowania, na co uczelnie nie mają wpływu. Uczelnie, które wykazują 10-letni okres działalności, doświadczyły zarówno wygaszania jednych z kierunków przy jednoczesnym wnioskowaniu i uzyskiwaniu zgody na inne, i przeżywana okresów przejściowych. W żadnym wypadku chwilowe wahnięcia w naborach na kierunki nie mogą określać negatywnie potencjału kształceniowego uczelni a tym bardziej rozstrzygać o gwarancjach jakości kształcenia nauczycieli. Brak chwilowo opłacalnego naboru na dany kierunek nie przekreśla dorobku 10-letniej działalności uczelni a 2 lata dają niezbędną karencję dla realizacji dalszego rozwoju uczelni i jej poświadczonych latami działalności potencjału. Przyszła akademia praktyczna, aby spełniać wysokie i wyróżniające wymagania kształcenia praktycznego nie musi zazdrościć uniwersytetom ilości kierunków, bo kryterium jakości nie może być przesłonięte wyłącznie kryteriami ilościowymi.	Uwaga nieuwzględniona Warunek, o którym mowa w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 4 PSWN dotyczy konieczności prowadzenia studiów na określonej liczbie kierunków. Posiadanie określonych kierunków studiów w ofercie dydaktycznej uczelni w przeszłości świadczy z reguły o braku zainteresowania tymi studiami przez kandydatów w ostatnim czasie lub o niedostosowaniu tej oferty do lokalnego rynku pracy i niewłaściwym jej powiązaniu z potrzebami społeczno-gospodarczymi. Nazwa „akademia praktyczna”, zgodnie z założeniem projektodawcy, powinna mieć charakter nobilitujący i być nadawana najlepszym uczelniom zawodowym.
9	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN)	KRZaSP	Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN powinien brzmieć: „5) prowadzi kształcenie na co najmniej 1 kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–11, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;”. Projekt poświęcony jest głównie analizie sytuacji związanej z kształceniem nauczycieli, a z warunków kryterialnych projektu wycięty został kierunek standaryzowany jakim są studia nauczycieli. W tej postaci sens ubiegania się o status akademii praktycznej przypisać można jedynie uczelniom wprowadzającym do swojej oferty edukacyjnej chęć kształcenia nauczycieli a nie tych, które mają już własny dorobek edukacyjny w tym zakresie. Przy czym, uzyskanie możliwości kształcenia nauczycieli przez uczelnie, które jako wymóg muszą kształcić w ramach jednego kierunku standaryzowane nie związane z zawodem nauczyciela pozbawione jest racjonalności, bo jaką wartość	Uwaga uwzględniona Projektowany art. 16 ust. 1a pkt 5 PSWN otrzyma brzmienie: „5) prowadzi kształcenie na co najmniej 1 kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1, lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera;”.

			merytoryczną wnosi warunek kształcenia inżyniera lub położonej dla możliwości kształcenia nauczyciela? Uzasadnia to zapis w projekcie art. 16 ust. 5, który stanowi, że pomimo utraty któregoś z warunków kryterialnych utrzymany zostaje status „akademii praktycznej”.	
10	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 1a pkt 6 PSWN)	KPN	Opiniowany projekt ustawy zakłada, że w uczelni ubiegającej się o status akademii praktycznej żaden kierunek studiów nie został oceniony negatywnie w wyniku przeprowadzonej przez PKA oceny programowej. Wymóg ten jest w opinii KPN niewystarczający, gdyż nie świadczy o wysokiej jakości kształcenia. Wszystkie kierunki prowadzone w uczelni aspirującej do grupy tak wyróżnionych uczelni zawodowych powinny uzyskać pozytywną ocenę programową na okres 6 lat, gdyż tylko taka ocena wskazuje na to, że wszystkie kryteria jakościowe zostały na ocenianych kierunkach studiów spełnione w sposób właściwy.	<p>Uwaga wyjaśniona Zgodnie z PSWN ocena programowa PKA kończy się wydaniem oceny pozytywnej albo negatywnej. Przeprowadzając ocenę programową, PKA bierze pod uwagę w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) programy studiów i standardy kształcenia; 2) kadre dydaktyczną i naukową; 3) infrastrukturę wykorzystywaną do realizacji programu studiów; 4) współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym; 5) umiędzynarodowienie; 6) wsparcie studentów w procesie uczenia się. <p>Pozytywna ocena programowa na określonym kierunku wydana przez PKA oznacza, że zostały spełnione wszystkie kryteria określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej. Jeżeli w wyniku weryfikacji ww. kryteriów, okaże się, że uczelnia nie spełnia warunków prowadzenia studiów i tym samym nie zapewnia odpowiedniej jakości kształcenia, PKA wydaje ocenę negatywną. Ponadto proponowane przez KPN rozwiązanie, które miałyby dotyczyć wszystkich kierunków prowadzonych w uczelni byłoby zdaniem projektodawcy nadmiarowe. Warto wskazać, że ocenę programową przeprowadza się z inicjatywy PKA, na wniosek uczelni lub niezwłocznie na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (Minister). PKA, co do zasady, samodzielnie ustala harmonogram dokonywanych w danym roku ocen programowych, przy czym nie przeprowadza ocen np. w przypadku niezakończonego pierwszego cyklu kształcenia. Tym samym uczelnia mogłaby nie mieć wpływu na możliwość spełnienia tak sformułowanego warunku.</p>
11	Art. 1 pkt 1 lit. a (dot. art. 16 ust. 5 PSWN)	KRD	Proponowane rozwiązanie spowoduje, że podmioty, które spełniają wymagania, aby stać się akademią praktyczną w rozumieniu opiniowanego projektu ustawy będą utożsamiane z podmiotami, które zaprzestały spełniać takie wymagania. Dlatego też ze względu na rozróżnienie uczelni zawodowej, która faktycznie spełnia wymagania aby stać się akademią praktyczną, zasadne jest zrezygnowanie ze wskazanej regulacji.	<p>Uwaga wyjaśniona Przewidziane w projekcie rozwiązanie dotyczące możliwości zachowania przez uczelnię zawodową nazwy zawierającej wyrazy „akademia praktyczna” – w przypadku zaprzestania spełniania przez nią warunków określonych w ustawie, jest analogiczne do obowiązującego rozwiązania w odniesieniu do nazw innych uczelni zawierających zastrzeżone wyrazy (por. art. 16 ust. 4 PSWN).</p>
12	Art. 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 1 pkt 5	Konferencja Rektorów Publicznych	Postuluje się rezygnację, zarówno z wymogu uzyskania odpowiedniej kategorii naukowej, jak również – w przypadku braku kategorii naukowej lub uzyskania kategorii C – z porozumienia z inną uczelnią, która posiada odpowiednią	<p>Uwaga wyjaśniona W związku z rozbieżnymi postulatami przedstawicieli środowiska akademickiego w zakresie kształcenia nauczycieli, kwestie dotyczące</p>

	(uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	Uczelni Zawodowych	<p>kategorię naukową. W naszym przekonaniu, jakość kształcenia na kierunkach przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela jest niezależna, zarówno od kategorii naukowej w danej dyscyplinie, jak też od porozumienia z inną uczelnią, nawet posiadającą wysoką kategorię naukową. Kształcenie na kierunkach studiów przygotowujących do zawodu nauczyciela powinno być realizowane na profilu praktycznym. Publiczne Uczelnie Zawodowe znakomicie to zadanie realizują, dysponując odpowiednio przygotowaną kadrą oraz zapleczem dydaktycznym. Znacznie większy wymiar zajęć praktycznych realizowany w publicznych uczelniach zawodowych sprawia, że absolwenci kierunków nauczycielskich tych uczelni są bardzo dobrze przygotowani do podjęcia pracy w zawodzie nauczyciela. Słuszne jest podejście, aby uczelnia, która stara się o uprawnienia do prowadzenia kierunku nauczycielskiego, spieniała odpowiednio wysokie kryteria i za takie uznajemy kryteria zaproponowane w art. 16 ust. 1a PSWN.</p> <p>Postulujemy, aby w przypadku, gdy uczelnia posiada już uprawnienia do prowadzenia kierunku przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, do utrzymania przez uczelnię tych uprawnień nie było wymogu spełnienia przez uczelnię dodatkowych kryteriów takich jak posiadanie odpowiedniej kategorii naukowej lub porozumienia z inną uczelnią a jedyną możliwością pozbawienia uczelni takich uprawnień powinna być negatywna ocena tego kierunku dokonana przez PKA.</p>	zmian systemowych w tym obszarze, wykraczającym poza ścisły zakres i przedmiot projektu, zostaną poddane przez Ministerstwo Edukacji i Nauki (MEiN) dalszej i odrębnej analizie.
13	Art. 1 pkt 5 (uwagi ogólne dot. art. 53 ust. 5a–5c PSWN)	KPN	<p>Zmiany zaproponowane w projekcie ustawy dotyczące uprawnień uczelni do prowadzenia kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela budzą poważne zastrzeżenia.</p> <p>Rozumiejąc potrzebę intensyfikacji kształcenia nauczycieli ze względu na pojawiające się doniesienia o brakach kadrowych, KPN zwraca jednak uwagę, że projekt może prowadzić do obniżenia poziomu kształcenia przyszłych nauczycieli, gdyż umożliwi uzyskanie uprawnień do tego kształcenia uczelniom zawodowych o niewielkim zapleczu badawczym i znikomym dorobku naukowym. Jednym z podstawowych warunków oraz wyróżników kształcenia akademickiego, także kształcenia przyszłych nauczycieli, jest jego silne powiązanie z badaniami naukowymi i to badaniami prowadzonymi na wysokim poziomie. Wskaźnikiem wysokiej jakości badań naukowych w danej dyscyplinie jest odpowiednia kategoria naukowa. Opiniowany projekt zrywa w przypadku uczelni zawodowych relację pomiędzy kształceniem, a poziomem badań naukowych, zakłada bowiem w zakresie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela rezygnację z przewidzianej w PSWN konieczności współpracy ośrodków o słabszym zapleczu naukowym z ośrodkami akademickimi o uznanym poziomie badań naukowych potwierdzonych odpowiednimi kategoriami. Obecnie PSWN uzależnia uzyskanie uprawnień do kształcenia przyszłych nauczycieli od takiej współpracy potwierdzonej formalnie zawarciem stosownej umowy. Odstąpienie od tej zasady nie przyniesie w opinii KPN dobrych jakościowo skutków. Obecnie uczelnie akademickie starannie wybierają partnerów do takich umów, co działa stymulująco na podnoszenie</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Potrzeba wprowadzenia zmian przewidzianych w projekcie wynika z konieczności adekwatnego reagowania na nowe wyzwania stojące przed polskim systemem szkolnictwa wyższego i nauki oraz systemem oświaty.</p> <p>Należy wskazać, że obowiązujące przepisy PSWN wiążą pośrednio możliwość prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela z prowadzeniem działalności naukowej. Na uczelniach zawodowych (które nie muszą takiej działalności prowadzić), chcąc prowadzić te studia nałożono obowiązek zawarcia i posiadania porozumienia z uczelnią akademicką posiadającą uprawnienia do nadawania stopnia doktora w danej dyscyplinie.</p> <p>W kierowanych do MEiN pismach publiczne i niepubliczne uczelnie zawodowe wskazują na trudności w zawieraniu porozumień z uczelniami akademickimi co, w świetle obowiązujących przepisów, implikuje konieczność zaprzestania prowadzenia przez nie kształcenia nauczycieli na wielu kierunkach studiów. Z informacji zebranych przez MEiN wynika, że jedynie ok. 15 uczelni zawodowych kształcących na kierunkach nauczycielskich posiada zawarte porozumienia.</p> <p>W tym kontekście należy wskazać, że część uczelni zawodowych od wielu lat (niekiedy od początku ich istnienia) prowadzi kształcenie</p>

jakości działań dydaktycznych oraz dzielą się swoim doświadczeniem badawczym, gdyż poprzez zawarcie umowy stają się współodpowiedzialne zarówno za kształt programów studiów będących przedmiotem porozumienia, jak i za jakość pracy dydaktycznej w partnerskiej uczelni zawodowej.

Proponowane zmiany mogą mieć w przyszłości przede wszystkim negatywne skutki społeczne, bowiem przewidują możliwość, by adepci do zawodu nauczyciela studiujący w uczelniach bez zaplecza badawczego nie mieli podczas studiów styczności z badaniami w dyscyplinach, których będą w przyszłości sami nauczać. Specyfikę danej dyscypliny będą więc znali co najwyżej pośrednio, co ogranicza im dogłębne poznanie nauczanej dyscypliny i jej osiągnięć. Tymczasem, znajomość aktualnej wiedzy w dyscyplinie i umiejętność ciągłego doszkalania się w oparciu o najnowsze odkrycia, jest kluczową kompetencją merytoryczną zwiększającą samodzielność nauczyciela i jego odpowiedzialność za przekazywane treści. W konsekwencji trudno wymagać od nieprzygotowanych dobrze do zawodu nauczycieli, aby kształcili na wysokim poziomie młode pokolenie, aby zarażali młodych ludzi pasją (także badawczą), oraz aby wskazali swym uczniom, jak rozwiązywać problemy (także badawcze), jak korzystać z najnowszych osiągnięć naukowych oraz z dorobku postępu technologicznego.

Proponowana w opiniowanym projekcie ustawy zmiana, w ocenie KPN, doprowadzi do obniżenia poziomu nauczania w polskich szkołach, a tym samym do obniżenia poziomu polskiej edukacji. Może sprawić, że polska szkoła nie będzie w stanie właściwie przygotować kolejnych pokoleń do współczesnych wyzwań, w szczególności do dalszego rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy oraz na innowacyjnej gospodarce.

przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela na profilu praktycznym, a absolwenci studiów prowadzonych w tych uczelniach tworzą kadre pedagogiczną regionów, w których uczelnie te działają. Dodać należy, że publiczne uczelnie zawodowe powstawały z reguły w byłych miastach wojewódzkich, często na bazie kolegiów nauczycielskich.

W przypadku szkół prowadzących kształcenie zawodowe przewiduje się duże zapotrzebowanie na nauczycieli kształcenia zawodowego, w tym nauczycieli przedmiotów zawodowych teoretycznych oraz nauczycieli praktycznej nauki zawodu. W związku ze zmianami demograficznymi oraz procesem starzenia się społeczeństwa brak dostępu do kadr nauczycielskich dla kształcenia zawodowego może być szczególnie dotkliwy, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki w poszczególnych sektorach. Na ten problem zwraca uwagę Komisja Europejska, które rekomenduje Polsce podjęcie działań mających na celu przeciwdziałanie brakom kadrowym w tym zakresie. W tym kontekście niezbędne jest uruchamianie przez uczelnie zawodowe studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela kształcenia zawodowego, a także umożliwienie studentom wszystkich kierunków uzyskania przygotowania pedagogicznego niezbędnego do podjęcia pracy w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe.

Należy też zauważyć, że w świetle proponowanych rozwiązań nie każda uczelnia zawodowa będzie mogła prowadzić ww. studia bez porozumienia, a jedynie taka, która spełni określone warunki.

W kontekście podniesionego przez KPN argumentu dotyczącego konieczności kształcenia przyszłych nauczycieli w silnym powiązaniu z badaniami naukowymi prowadzonymi w uczelni na wysokim poziomie, warto zauważyć, że na studiach o profilu praktycznym ponad połowa punktów ECTS jest przypisana zajęciom kształtującym umiejętności praktyczne, które są prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej oraz w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Studia o profilu praktycznym prowadzą zarówno uczelnie zawodowe, jak i akademickie. Jedynie na studiach o profilu ogólnoakademickim zajęcia są związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową.

W kontekście zapewnienia jakości kształcenia należy podkreślić, że studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela we wszystkich uczelniach – zawodowych i akademickich – muszą być prowadzone zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

				<p>Standard kształcenia jest zbiorem reguł i wymagań w zakresie kształcenia dotyczących sposobu organizacji kształcenia, osób prowadzących to kształcenie, ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się, a także sposobu weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się (art. 68 ust. 2 PSWN).</p> <p>Uczelnie zawodowe, chcąc prowadzić studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela, zawsze muszą wystąpić do Ministra o pozwolenie na ich utworzenie, a wniosek jest opiniowany przez PKA, w tym działający w jej strukturze zespół do spraw kształcenia nauczycieli. Minister udziela pozwolenia uczelniom zawodowym na utworzenie studiów dopiero po zaopiniowaniu przez PKA. W tym kontekście należy zatem wskazać, że uczelnie te podlegają bardziej wnikliwej weryfikacji, w tym sensie, że spełnianie warunków kształcenia jest sprawdzane przed jego rozpoczęciem.</p> <p>Ponadto wszystkie kierunki studiów podlegają ocenie jakości kształcenia (ocenie programowej) PKA realizowanej na jednakowych zasadach w uczelniach zawodowych i akademickich, w tym przez zespół do spraw kształcenia nauczycieli w przypadku studiów nauczycielskich.</p> <p>W przypadku gdy uczelnia posiadająca pozwolenie przestanie spełniać warunki prowadzenia studiów PKA wydaje ocenę negatywną. W takim przypadku Minister może cofnąć danej uczelni pozwolenie na prowadzenie tych studiów.</p> <p>Por. też stanowisko do uwagi nr 12.</p>
14	Art. 2 (dot. art. 206 ust. 2c PWPSWN)	KRZaSP	<p>Projektowany art. 206 ust. 2c ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej „PWPSWN”) powinien brzmieć:</p> <p>„2c. Do dnia 31 grudnia 2022 r. uczelnia, która uzyskała pozwolenie na utworzenie studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela zgodnie z ust. 2a i która zaprzestała spełniania warunku 4, o którym mowa w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 ustawy, o której mowa w art. 1, może prowadzić kształcenie na tym kierunku, jeżeli zawiadomiła ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z art. 429 pkt 3 tej ustawy o zaprzestaniu spełniania tych warunków oraz w terminie 1 roku od dnia zaprzestania ich spełniania ponownie zaczęła je spełniać, oraz przedstawiła je ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki. W przypadku niespełnienia tego warunku kształcenie na tych studiach może być prowadzone do zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”.</p> <p>W postulowanych w niniejszym piśmie warunkach kryterialnych jedynie utrata warunku 4-go (zaprzestane kształcenia w ramach jednej z form: stacjonarnej lub niestacjonarnej) wypełnia wskazania zapisu tej regulacji. Natomiast niespełnienie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy zaproponowane ograniczenie konsekwencji zaprzestania spełniania przez uczelnię warunków przewidzianych w art. 16 ust. 1a pkt 2–6 PSWN jest niezasadne.</p> <p>Należy wyjaśnić, że wskazany w art. 2 projektu (w zakresie dodawanego art. 206 ust. 2c PWPSWN) wymóg zawiadomienia Ministra o zaprzestaniu spełniania warunków dotyczy któregośkolwiek z warunków określonych w projektowanym art. 16 ust. 1a pkt 2–6 PSWN, gdyż stanowią one kryteria, które muszą być spełnione łącznie przez uczelnię, aby mogła skorzystać m.in. ze zwolnienia z obowiązku posiadania zawartego porozumienia. Zawiadomienie, zgodnie z art. 429 pkt 3 PSWN, powinno nastąpić w terminie miesiąca od dnia zaistnienia danej okoliczności. Regulacja ta jest spójna z regulacjami przewidzianymi w art. 1 pkt 1 i art. 3 ust. 3 projektu. W tym kontekście również propozycja wydłużenia do roku terminu na spełnienie warunków nie może być uwzględniona. Określony w projekcie termin 3 miesięcy dotyczy okresu przewidzianego na zawarcie porozumienia, i przedstawienia go Ministrowi. W przypadku nieprzedstawienia porozumienia kształcenie na tych studiach może być prowadzone do</p>

			warunku 6-go (ocena negatywna jakości kształcenia PKA) z mocy prawa oznacza zawieszenie możliwości dalszego prowadzenia kształcenia.	zakończenia ostatniego cyklu kształcenia rozpoczętego przed dniem wskazanym w zawiadomieniu. Ponadto należy wyjaśnić, że na podstawie art. 56 ust. 1 PSWN – w określonych w tym przepisie przypadkach – Minister może cofnąć pozwolenie na utworzenie studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu, i jest to decyzja uznaniowa.
15	Uwaga ogólna	KRZaSP	W trosce o wysoką jakość kształcenia do zawodu nauczyciela oraz w oparciu o własne doświadczenia na rynku edukacyjnym KRZaSP zgłasza postulat, aby studia podyplomowe nauczycielskie mogły prowadzić wyłącznie uczelnie, które prowadzą kształcenie z tego zakresu w trybie studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich.	Uwaga wyjaśniona Por. stanowisko do uwagi nr 12.
16	Uwaga ogólna	KRASP	<p>Projekt ustawy zawiera zapisy, które stwarzają realne zagrożenie dla jakości kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela w Polsce. KRASP negatywnie opiniuje projekt ustawy w proponowanym brzmieniu. Prezydium KRASP dostrzega problemy zarówno w zakresie przyznawania uprawnień do prowadzenia studiów kształcących nauczycieli, jak również w zakresie zapewnienia jakości kształcenia podyplomowego. Standard kształcenia nauczycieli nakłada ostre wymagania na studia podyplomowe, ale zgodnie z ustawą studia te nie podlegają akredytacji.</p> <p>Zgodnie z PSWN kształcenie nauczycieli może prowadzić uczelnia, która posiada odpowiednią kategorię naukową w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek tych studiów. Uważamy jednak, że kategoria naukowa przyznawana uczelni nie stanowi odpowiedniego kryterium jakościowego i nie powinna decydować o prawie do kształcenia nauczycieli.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Postulujemy, aby docelowo uprawnienia do prowadzenia studiów kształcących nauczycieli rozpatrywać, jak uprawnienia do prowadzenia studiów na innych kierunkach. W szczególności nie przywoływać kryterium prowadzenia badań i posiadania odpowiedniej kategorii, a bazować na wynikach akredytacji PKA. 2. Kształcenie nauczycieli powinno znaleźć się pod szczególnym nadzorem PKA, na co już istnieją warunki prawne – w PKA istnieje specjalny zespół zajmujący się kształceniem nauczycieli. Zespół ten powinien intensywnie weryfikować realizację standardu ich kształcenia. 3. Ze względu na istotny interes społeczny, wspomniany wyżej zespół PKA mógłby uzyskać uprawnienie do kontroli studiów podyplomowych przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela. Ze względu na dużą liczbę takich studiów, należałoby do realizacji tego dodatkowego zadania odpowiednio doposażyć PKA, tak kadrowo jak i finansowo. 4. Uważamy, że warto uregulować kwestie studiów podyplomowych w przygotowywanym rozporządzeniu o wymaganych kwalifikacjach nauczycielskich, które może nakładać warunki na opis kwalifikacji uzyskanych przez nauczyciela na studiach podyplomowych. 	<p>Uwagi wyjaśnione Ad 1, 3 i 4. Por. stanowisko do uwagi nr 12.</p> <p>Ad 2. Jakość kształcenia na prowadzonych w uczelni kierunkach studiów podlega cyklicznej ocenie programowej przeprowadzanej przez PKA.</p> <p>W przypadku kierunku studiów, na którym jest realizowane kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela, PKA, dokonując oceny programowej tego kierunku studiów, ocenia także zgodność programu studiów z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.</p> <p>W procesie przeprowadzania oceny programowej na kierunku, na którym jest prowadzone kształcenie nauczycieli, każdorazowo uczestniczy zespół do spraw kształcenia nauczycieli PKA, o którym mowa w art. 254 ust. 1 pkt 1 PSWN.</p> <p>PKA, dokonując oceny programowej, bierze pod uwagę sposób konstrukcji programu studiów, w tym dobór efektów uczenia się w nim zawartych, a w przypadku kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodu, o którym mowa w art. 68 ust. 1 PSWN (m.in. nauczyciela), ocenie podlega również zgodność programu studiów ze standardem kształcenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 PSWN.</p>
17	Uwaga ogólna	Rada Główna Nauki i	Rada, w poczuciu odpowiedzialności za jakość kształcenia Polaków z najwyższą uwagą podchodzi do wszelkich zmian normatywnych w krajowym systemie	Uwaga wyjaśniona

	Szkolnictwa Wyższego	<p>edukacji ze szczególnym uwzględnieniem szkolnictwa wyższego. W szczególności, Rada kolejny raz podkreśla znaczenie dobrego kształcenia nauczycieli dla efektów ich pracy z uczniami, jako przyszłymi kandydatami na studia. W tym kontekście Rada postuluje wykorzystanie szansy zmiany PSWN dla wprowadzenia pilnie potrzebnej korekty systemu kształcenia nauczycieli.</p> <p>PSWN powiązało prawo do prowadzenia studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela, mających charakter praktyczny, z wymogiem prowadzenia badań naukowych, co w niedługim czasie zmusi do wygaszenia tych studiów w uczelniach zawodowych, zarówno publicznych, jak i niepublicznych.</p> <p>By temu niekorzystnemu rozwojowi sytuacji zapobiec, Rada postuluje by powrócić do idei udzielania prawa do prowadzenia takich studiów na podstawie oceny ich jakości przez PKA, tak jak to ma miejsce w odniesieniu do pozostałych kierunków studiów. Ocena ta stanowić będzie dostateczne zabezpieczenie jakości z dwóch powodów. Po pierwsze, obowiązujący obecnie standard kształcenia nauczycieli w szczegółowy sposób opisuje łatwe do weryfikacji kryteria jakościowe. Po drugie – PKA posiada wyspecjalizowaną Komisję do oceny jakości kształcenia nauczycieli.</p> <p>Ponieważ podstawową przyczyną wprowadzenia szczególnych ograniczeń prawa do kształcenia nauczycieli było masowe zjawisko uzyskiwania uprawnień nauczycielskich na studiach podyplomowych (bez zaplecza studiów kierunkowych) w około 160 szkołach niepublicznych, Rada jednocześnie postuluje, żeby studia podyplomowe przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela mogły prowadzić wyłącznie te uczelnie, które prowadzą kierunek studiów przygotowujący do wykonywania zawodu nauczyciela. Zapewni to w szczególności stabilną i zgodną z wymogami standardu kadre prowadzącą takie kształcenie.</p> <p>W skali pilności i zasadności zmian ustawowych, przedstawioną wyżej kwestię Rada traktuje jako nieporównanie ważniejszą od zasadniczego wątku zmian proponowanych w przedłożonym Projekcie, o którym mowa w preambule. Analizując projektowane rozwiązanie wprowadzenia kolejnej kategorii uczelni jakim miała by być zastrzeżona ustawą nazwa „akademia praktyczna”, Rada zwraca uwagę na coraz bardziej skomplikowany i coraz mniej zrozumiały w społeczeństwie system strukturyzacji szkolnictwa wyższego. Już obecnie występują w nim: uczelnie badawcze, uniwersytety, uniwersytety techniczne/politechniki, uniwersytety przymiotnikowe, akademie, akademia zawodowa, wyższa szkoła z przymiotnikiem branżowym czy określeniem terytorialnym. Przyjmując, że nazwy uczelni powinny jasno i zrozumiale komunikować potencjalnym interesariuszom, którzy nie posiadają specjalistycznych kompetencji, sens swej działalności sytuacja w tym zakresie jest wysoce niezadawalająca. Można nawet twierdzić, że agresywna działalność promocyjna poszczególnych podmiotów w środkach masowego przekazu i portalach społecznościowych prowadzi do dezorientacji potencjalnych klientów, a nawet może naruszać zasady ochrony konsumenta, określone w ustawodawstwie krajowym i Unii Europejskiej.</p>	<p>Odnośnie do postulatów dotyczących systemowych zasad kształcenia nauczycieli i prowadzenia studiów podyplomowych wyłącznie przez te uczelnie, które prowadzą kierunek studiów przygotowujących do wykonywania zawodu nauczyciela – por. stanowisko do uwagi nr 12.</p> <p>Odnośnie do uwagi dotyczącej nazwy „akademia praktyczna” – por. stanowisko do uwagi nr 1.</p> <p>Należy jednocześnie wyjaśnić, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunek dotyczący prowadzenia kształcenia na co najmniej 1 kierunku studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1–8 PSWN (czyli zawodów medycznych), lub kierunku studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zostanie rozszerzony o zawody wymienione w art. 68 ust. 1 pkt 9–11 PSWN, w tym o studia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela; 2) odnośnie do podniesionej uwagi, że „zmiana statusu na „akademię praktyczną” nie idzie w parze ze zmianą charakteru dyplomu czy zaliczeniem studiów do innego poziomu kształcenia w Polskiej Ramie Kwalifikacyjnej” należy wskazać, że polskie uczelnie – bez względu na swoją nazwę – prowadzą studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie i wydają w wyniku ukończenia tych studiów dyplomy zgodnie z art. 77 ust. 1 PSWN. Przepisy prawa nie wiążą nazwy uczelni z możliwością prowadzenia studiów na określonym poziomie, jak i nie odnoszą jej do Polskiej Ramy Kwalifikacji; 3) zmiana nazwy uczelni na nazwę zawierającą wyrazy „akademia praktyczna” nie jest obligatoryjna. Zmiana taka będzie mogła być dokonana, tak jak dotychczas, z inicjatywy uczelni. W związku z tym wydatki związane z ewentualną zmianą nazwy (np. koszty wymiany pieczęci, tablic, szyldów, sztandaru, logo) będą finansowane ze środków pozostających w dyspozycji danej uczelni. Podobnie w przypadku zmiany nazwy niepublicznej uczelni zawodowej ewentualne koszty zostaną sfinansowane z jej środków.
--	----------------------	---	--

			<p>W tym kontekście wprowadzenie kolejnej kategorii przewidzianej w projekcie zmiany PSWN czyli akademii praktycznej Rada ocenia jako potencjalnie szkodliwą. Na taką ocenę Rady składają się m.in. następujące przesłanki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) regulacja dotyczy tylko części zawodów a pomija wiele innych, którym nie sposób odmówić charakteru praktycznego; 2) zmiana statusu na „akademię praktyczną” nie idzie w parze ze zmianą charakteru dyplomu czy zaliczeniem studiów do innego poziomu kształcenia w Polskiej Ramie Kwalifikacyjnej; 3) wizerunek instytucji edukacyjnej kształtowany jest w długotrwałym procesie, a tradycja szkoły, której składową jest jej nazwa stanowi ważny element relacji z absolwentami i środowiskiem działania, w tym pracodawcami zatrudniającymi absolwentów; 4) w warunkach skromnych budżetów na działalność uczelni, ponoszenie kosztów związanych ze zmianą nazwy jest nieracjonalne. 	
18	n/d	Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 53 ust. 6:</p> <p>„6. Pozwolenie na utworzenie studiów na kierunkach lekarskim lub lekarsko-dentystycznym o profilu ogólnoakademickim może uzyskać uczelnia akademiacka, która posiada kategorię naukową A+, A albo B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu. Do utworzenia studiów na tych kierunkach nie stosuje się przepisów ust. 7–9.”.</p> <p>Proponuje się także dopisanie ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Pozwolenie na utworzenie studiów na kierunkach lekarskim lub lekarsko-dentystycznym o profilu praktycznym może uzyskać uczelnia na zasadach określonych w ustawie dla kierunków studiów o profilu praktycznym.”.</p> <p><i>(uzasadnienie propozycji pominięte)</i></p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Uwaga wykracza poza ścisły zakres przedmiotowy projektu. Propozycja ta zostanie rozważona, w uzgodnieniu z Ministrem Zdrowia, i uwzględniona w ramach odrębnego projektu.</p>